Úradný vestník
Európskej únie

SK
Séria L

2026/1348

19.6.2026

PREKLAD

Dohovor Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite; Posilnenie medzinárodnej spolupráce na účely boja proti niektorým trestným činom spáchaným prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a na účely výmeny elektronických dôkazov o závažných trestných činoch

PREAMBULA

ŠTÁTY, KTORÉ SÚ ZMLUVNÝMI STRANAMI TOHTO DOHOVORU,

MAJÚC NA PAMÄTI ciele a zásady Charty Organizácie Spojených národov,

PRIPOMÍNAJÚC, že informačné a komunikačné technológie, hoci majú obrovský potenciál pre rozvoj spoločnosti, vytvárajú nové príležitosti pre páchateľov, môžu prispievať k zvyšovaniu miery a rozmanitosti trestnej činnosti a môžu mať nepriaznivý vplyv na štáty, podniky a blahobyt jednotlivcov a spoločnosti ako celku,

ZNEPOKOJENÉ, že používanie systémov informačných a komunikačných technológií môže mať značný vplyv na rozsah, rýchlosť a mieru trestnej činnosti vrátane trestných činov súvisiacich s terorizmom a nadnárodným organizovaným zločinom, ako sú obchodovanie s ľuďmi, prevádzačstvo migrantov, nezákonná výroba strelných zbraní, ich súčastí, komponentov a streliva a obchodovanie s nimi, obchodovanie s drogami a obchodovanie s kultúrnymi objektmi,

PRESVEDČENÉ o potrebe prioritne presadzovať globálnu politiku trestnej justície zameranú na ochranu spoločnosti pred počítačovou kriminalitou, a to okrem iného prijatím príslušných právnych predpisov, stanovením častých trestných činov a procesných právomocí a podporou medzinárodnej spolupráce s cieľom účinnejšie predchádzať takejto činnosti a bojovať proti nej na vnútroštátnej, regionálnej a medzinárodnej úrovni,

ODHODLANÉ odoprieť bezpečné útočisko tým, ktorí sa dopúšťajú počítačovej kriminality, a to trestným stíhaním týchto trestných činov bez ohľadu na to, kde k nim dôjde,

ZDÔRAZŇUJÚC potrebu posilniť koordináciu a spoluprácu medzi štátmi okrem iného poskytovaním technickej pomoci a budovaním kapacít, vrátane prenosu technológií za vzájomne dohodnutých podmienok, krajinám, najmä rozvojovým krajinám, na ich žiadosť s cieľom zlepšiť vnútroštátne právne predpisy a rámce a posilniť kapacity vnútroštátnych orgánov na riešenie počítačovej kriminality vo všetkých jej formách vrátane jej predchádzania, odhaľovania, vyšetrovania a trestného stíhania, a zdôrazňujúc v tejto súvislosti úlohu, ktorú zohráva Organizácia Spojených národov,

UVEDOMUJÚC si rastúci počet obetí počítačovej kriminality, dôležitosť dosiahnutia spravodlivosti pre tieto obete a potrebu riešiť potreby osôb v zraniteľných situáciách v rámci opatrení prijatých na predchádzanie trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, a boj proti nim,

ODHODLANÉ účinnejšie predchádzať medzinárodným prevodom majetku pochádzajúceho z počítačovej kriminality, odhaľovať a potláčať takéto prevody, ako aj posilňovať medzinárodnú spoluprácu v oblasti vymáhania a vrátenia príjmov z trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom,

MAJÚC NA PAMÄTI, že predchádzanie počítačovej kriminalite a boj proti nej je povinnosťou všetkých štátov a, ak má byť ich úsilie v tejto oblasti účinné, musia navzájom spolupracovať s podporou a zapojením príslušných medzinárodných a regionálnych organizácií, ako aj mimovládnych organizácií, organizácií občianskej spoločnosti, akademických inštitúcií a subjektov súkromného sektora,

UZNÁVAJÚC dôležitosť uplatňovania rodového hľadiska v rámci všetkých príslušných snáh o predchádzanie trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, a boj proti nim v súlade s vnútroštátnym právom,

MAJÚC NA PAMÄTI potrebu dosiahnuť ciele v oblasti presadzovania práva a zabezpečiť dodržiavanie ľudských práv a základných slobôd zakotvených v platných medzinárodných a regionálnych nástrojoch,

UZNÁVAJÚC právo na ochranu pred svojvoľným alebo nezákonným zasahovaním do súkromia a dôležitosť ochrany osobných údajov,

OCEŇUJÚC prácu Úradu Organizácie Spojených národov pre drogy a kriminalitu a ďalších medzinárodných a regionálnych organizácií v oblasti predchádzania počítačovej kriminalite a boja proti nej,

PRIPOMÍNAJÚC rezolúcie Valného zhromaždenia OSN č. 74/247 z 27. decembra 2019 a č. 75/282 z 26. mája 2021,

BERÚC NA VEDOMIE existujúce medzinárodné a regionálne dohovory a zmluvy o spolupráci v trestných veciach, ako aj podobné zmluvy uzavreté medzi členskými štátmi Organizácie Spojených národov,

SA DOHODLI TAKTO:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Vyhlásenie o účele

Účelom tohto dohovoru je:

a) presadzovať a posilňovať opatrenia na účinnejšie a efektívnejšie predchádzanie počítačovej kriminalite a účinnejší a efektívnejší boj proti nej;

b) presadzovať, uľahčovať a posilňovať medzinárodnú spoluprácu v oblasti predchádzania počítačovej kriminalite a boja proti nej; a

c) presadzovať, uľahčovať a podporovať technickú pomoc a budovanie kapacít s cieľom predchádzať počítačovej kriminalite a bojovať proti nej, a to najmä v prospech rozvojových krajín.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto dohovoru:

a) „systém informačných a komunikačných technológií“ je akékoľvek zariadenie alebo skupina vzájomne prepojených alebo súvisiacich zariadení, z ktorých jedno alebo viaceré na základe programu zbierajú a uchovávajú elektronické údaje a vykonávajú ich automatické spracúvanie;

b) „elektronické údaje“ sú akékoľvek vyjadrenia skutočností, informácií alebo pojmov vo forme vhodnej na spracúvanie v systéme informačných a komunikačných technológií vrátane programu, ktorý zabezpečí, že systém informačných a komunikačných technológií vykoná funkciu;

c) „prevádzkové údaje“ sú akékoľvek elektronické údaje, ktoré sa týkajú komunikácie prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií, sú vytvorené systémom informačných a komunikačných technológií, ktorý tvoril súčasť prenosového reťazca, a to s uvedením pôvodu, miesta určenia, trasy, času, dátumu, veľkosti, trvania alebo typu základnej služby;

d) „obsahové údaje“ sú akékoľvek elektronické údaje (iné ako informácie o účastníkoch alebo prevádzkové údaje), ktoré sa týkajú podstaty údajov prenášaných systémom informačných a komunikačných technológií, a to okrem iného vrátane obrázkov, textových správ, hlasových správ, zvukových a obrazových záznamov;

e) „poskytovateľ služieb“ je akýkoľvek verejný alebo súkromný subjekt, ktorý:

i) používateľom svojej služby poskytuje možnosť komunikovať prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií, alebo

ii) spracúva alebo uchováva elektronické údaje v mene takejto komunikačnej služby alebo používateľov takejto služby;

f) „informácie o účastníkovi“ sú akékoľvek informácie, ktoré má poskytovateľ služieb k dispozícii a ktoré sa týkajú účastníkov jeho služieb (iné ako prevádzkové a obsahové údaje), a prostredníctvom ktorých možno zistiť:

i) typ používanej komunikačnej služby, s tým súvisiace technické nastavenia a obdobie služby,

ii) totožnosť účastníka, poštovú alebo geografickú adresu, telefónne alebo iné prístupové číslo, fakturačné alebo platobné údaje, ktoré sú k dispozícii na základe dohody o poskytovaní služieb,

iii) akékoľvek iné informácie o mieste inštalácie komunikačného zariadenia, ktoré sú k dispozícii na základe dohody o poskytovaní služieb;

g) „osobné údaje“ sú akékoľvek informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby;

h) „závažný trestný čin“ je konanie, ktoré je trestným činom, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou najmenej štyri roky alebo prísnejší trest;

i) „majetok“ sú aktíva akéhokoľvek druhu bez ohľadu na to, či sú hmotné alebo nehmotné, hnuteľné alebo nehnuteľné, a to vrátane virtuálnych aktív, ako aj právne písomnosti a listiny, ktoré dokazujú titul k takýmto aktívam alebo podiel na nich;

j) „príjmy z trestnej činnosti“ sú akýkoľvek majetok pochádzajúci z trestného činu alebo získaný priamo alebo nepriamo prostredníctvom spáchania trestného činu;

k) „zmrazenie“ alebo „zabavenie“ je dočasný zákaz presunu, premeny, nakladania alebo pohybu majetku alebo dočasné prevzatie takého majetku do úschovy alebo vykonávanie kontroly nad ním na základe príkazu vydaného súdom alebo iným príslušným orgánom;

l) „konfiškácia“, ktorá v príslušných prípadoch zahŕňa aj prepadnutie, je konečné odňatie majetku na základe príkazu súdu alebo iného príslušného orgánu;

m) „predikatívny trestný čin“ je akýkoľvek trestný čin, z ktorého pochádzajú príjmy, ktoré sa môžu stať predmetom trestného činu, ako sa vymedzuje v článku 17 tohto dohovoru;

n) „organizácia regionálnej hospodárskej integrácie“ je organizácia vytvorená zvrchovanými štátmi daného regiónu, na ktorú jej členské štáty preniesli právomoc v otázkach upravených týmto dohovorom a ktorá bola riadne splnomocnená v súlade s jej vnútornými postupmi na podpísanie, ratifikovanie, prijatie alebo schválenie tohto dohovoru alebo na pristúpenie k nemu; odkazy na „štáty, ktoré sú zmluvnými stranami“ v tomto dohovore sa vzťahujú na takéto organizácie v rámci rozsahu ich právomocí;

o) „núdzová situácia“ je situácia, v ktorej existuje významné a bezprostredné ohrozenie života alebo bezpečnosti akejkoľvek fyzickej osoby.

Článok 3

Rozsah uplatňovania

Pokiaľ nie je v tomto dohovore stanovené inak, tento dohovor sa uplatňuje na:

a) predchádzanie trestným činom stanoveným v súlade s týmto dohovorom, na ich vyšetrovanie a trestné stíhanie, a to vrátane zmrazenia, zabavenia, konfiškácie a vrátenia príjmov z takýchto trestných činov;

b) zber, získavanie, uchovávanie a výmenu dôkazov v elektronickej forme na účely vyšetrovania trestných činov alebo trestného konania, ako sa uvádza v článkoch 23 a 35 tohto dohovoru.

Článok 4

Trestné činy stanovené v súlade s inými dohovormi a protokolmi Organizácie Spojených národov

1. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, pri plnení iných uplatniteľných dohovorov a protokolov Organizácie Spojených národov, ktorých sú zmluvnými stranami, zabezpečia, aby sa trestné činy stanovené v súlade s takýmito dohovormi a protokolmi, ak boli spáchané prostredníctvom použitia systémov informačných a komunikačných technológií, považovali za trestné činy aj podľa vnútroštátneho práva.

2. Žiadne ustanovenie tohto článku sa nevykladá ako stanovenie trestných činov v súlade s týmto dohovorom.

Článok 5

Ochrana suverenity

1. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, plnia svoje povinnosti podľa tohto dohovoru spôsobom, ktorý je v súlade so zásadami zvrchovanej rovnosti a územnej celistvosti štátov a zásadami nezasahovania do vnútorných záležitostí iných štátov.

2. Žiadne ustanovenie tohto dohovoru neoprávňuje štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, uplatňovať na území iného štátu svoju právomoc a plniť funkcie, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva tohto iného štátu vyhradené výlučne jeho orgánom.

Článok 6

Dodržiavanie ľudských práv

1. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zabezpečia, aby plnenie ich záväzkov podľa tohto dohovoru bolo v súlade s ich záväzkami podľa medzinárodného práva v oblasti ľudských práv.

2. Žiadne ustanovenie tohto dohovoru sa nevykladá ako povolenie na potláčanie ľudských práv alebo základných slobôd – vrátane práv súvisiacich so slobodou prejavu, svedomia, názoru, náboženského vyznania alebo viery, pokojného zhromažďovania a slobodou združovať sa – v súlade s uplatniteľným medzinárodným právom v oblasti ľudských práv a spôsobom, ktorý je v súlade s týmto právom.

KAPITOLA II

KRIMINALIZÁCIA

Článok 7

Nezákonný prístup

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby sa za trestný čin podľa jeho vnútroštátneho práva stanovil neoprávnený prístup k celému systému informačných a komunikačných technológií alebo k jeho časti, ak bol spáchaný úmyselne.

2. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže vyžadovať, aby bol tento trestný čin spáchaný porušením bezpečnostných opatrení s úmyslom získať elektronické údaje alebo s iným nečestným úmyslom alebo úmyslom spáchať trestný čin alebo v súvislosti so systémom informačných a komunikačných technológií, ktorý je pripojený k inému systému informačných a komunikačných technológií.

Článok 8

Nezákonné zachytávanie údajov

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby sa za trestný čin podľa jeho vnútroštátneho práva stanovilo zachytávanie údajov s použitím technických prostriedkov, neverejného prenosu elektronických údajov do, zo alebo v rámci systému informačných a komunikačných technológií vrátane elektromagnetického vysielania zo systému informačných a komunikačných technológií nesúceho takéto elektronické údaje, ak bolo spáchané úmyselne a neoprávnene.

2. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže vyžadovať, aby bol tento trestný čin spáchaný s nečestným úmyslom alebo úmyslom spáchať trestný čin alebo v súvislosti so systémom informačných a komunikačných technológií, ktorý je pripojený k inému systému informačných a komunikačných technológií.

Článok 9

Zasahovanie do elektronických údajov

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby sa za trestný čin podľa jeho vnútroštátneho práva stanovilo poškodenie, vymazanie, znehodnotenie, pozmenenie alebo potlačenie elektronických údajov, ak bolo spáchané úmyselne a neoprávnene.

2. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže vyžadovať, aby konanie opísané v odseku 1 tohto článku viedlo k vážnemu bezpráviu.

Článok 10

Zasahovanie do systému informačných a komunikačných technológií

Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby sa za trestný čin podľa jeho vnútroštátneho práva stanovilo závažné narušenie fungovania systému informačných a komunikačných technológií prostredníctvom zadávania, prenosu, poškodenia, vymazania, zhoršenia, pozmenenia alebo potlačenia elektronických údajov, ak bolo spáchané úmyselne a neoprávnene.

Článok 11

Zneužívanie zariadení

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby sa za trestný čin podľa jeho vnútroštátneho práva stanovilo takéto konanie, ak bolo spáchané úmyselne a neoprávnene:

a) získanie, výroba, predaj, obstaranie na použitie, dovoz, distribúcia alebo iné sprístupnenie:

i) zariadenia (vrátane programu), ktoré je navrhnuté alebo upravené predovšetkým na účely spáchania ktoréhokoľvek z trestných činov stanovených v súlade s článkami 7 až 10 tohto dohovoru, alebo

ii) hesla, prístupových údajov, elektronického podpisu alebo podobných údajov, pomocou ktorých je možné získať prístup k celému systému informačných a komunikačných technológií alebo k jeho časti;

s úmyslom, aby sa toto zariadenie (vrátane programu) alebo heslo, prístupové údaje, elektronický podpis alebo podobné údaje použili na účely spáchania ktoréhokoľvek z trestných činov stanovených v súlade s článkami 7 až 10 tohto dohovoru; a

b) držba položky uvedenej v odseku 1 písm. a) bode i) alebo ii) tohto článku s úmyslom použiť ju na účely spáchania ktoréhokoľvek z trestných činov stanovených v súlade s článkami 7 až 10 tohto dohovoru.

2. Tento článok sa nevykladá tak, že sa ním ukladá trestná zodpovednosť, ak získanie, výroba, predaj, obstaranie na použitie, dovoz, distribúcia alebo iné sprístupnenie alebo držba uvedená v odseku 1 tohto článku nie sú na účely spáchania trestného činu stanoveného v súlade s článkami 7 až 10 tohto dohovoru, ale napríklad na účely oprávneného testovania alebo oprávnenej ochrany systému informačných a komunikačných technológií.

3. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, si môže vyhradiť právo neuplatňovať odsek 1 tohto článku pod podmienkou, že táto výhrada sa netýka predaja, distribúcie alebo iného sprístupnenia položiek uvedených v odseku 1 písm. a) bode ii) tohto článku.

Článok 12

Falšovanie a pozmeňovanie v súvislosti so systémom informačných a komunikačných technológií

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby sa za trestný čin podľa jeho vnútroštátneho práva stanovilo vloženie, pozmenenie, vymazanie alebo potlačenie elektronických údajov, ktorého výsledkom sú neautentickým údaje s úmyslom, aby sa na právne účely považovali za autentické alebo použili ako autentické, a to bez ohľadu na to, či sú tieto údaje priamo čitateľné a zrozumiteľné, ak bolo spáchané úmyselne a neoprávnene.

2. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže pred vyvodením trestnej zodpovednosti vyžadovať úmysel vykonať podvod alebo podobný nečestný úmysel alebo úmysel spáchať trestný čin.

Článok 13

Krádež alebo podvod v súvislosti so systémom informačných a komunikačných technológií

Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby sa za trestný čin podľa jeho vnútroštátneho práva stanovilo, ak je spáchané úmyselne a neoprávnene, spôsobenie majetkovej ujmy inej osobe prostredníctvom:

a) akékoľvek vloženia, pozmenenia, vymazania alebo potlačenia elektronických údajov;

b) akéhokoľvek zásahu do fungovania systému informačných a komunikačných technológií;

c) akéhokoľvek klamania, pokiaľ ide o skutkové okolnosti, vykonaného prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií, ktoré spôsobí, že osoba urobí alebo opomenie urobiť niečo, čo by inak neurobila alebo neopomenula urobiť;

a to s podvodným alebo nečestným úmyslom získať pre seba alebo pre inú osobu neoprávnený peňažný alebo iný majetkový prospech.

Článok 14

Trestné činy súvisiace s online materiálom o sexuálnom zneužívaní detí alebo materiálom zobrazujúcim sexuálne vykorisťovanie detí

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby sa za trestný čin podľa jeho vnútroštátneho práva stanovilo, ak je spáchané úmyselne a neoprávnene, takéto konanie:

a) výroba, ponúkanie, predaj, distribúcia, prenos, vysielanie, zobrazovanie, uverejňovanie alebo iné sprístupňovanie materiálov o sexuálnom zneužívaní detí alebo materiálov zobrazujúci sexuálne vykorisťovanie detí prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií;

b) vyhľadávanie alebo obstarávanie materiálov o sexuálnom zneužívaní detí alebo materiálov zobrazujúci sexuálne vykorisťovanie detí alebo prístup k takýmto materiálom prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií;

c) držba materiálov o sexuálnom zneužívaní detí alebo materiálov zobrazujúci sexuálne vykorisťovanie detí alebo kontrola nad takýmto materiálom uloženým v systéme informačných a komunikačných technológií alebo na inom pamäťovom médiu;

d) financovanie trestných činov stanovených v súlade s písmenami a) až c) tohto odseku, ktoré môžu štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, stanoviť ako samostatný trestný čin.

2. Na účely tohto článku pojem „materiál o sexuálnom zneužívaní detí alebo materiál zobrazujúci sexuálne vykorisťovanie detí“ zahŕňa vizuálny materiál a môže zahŕňať písomný alebo zvukový obsah, ktorý zobrazuje, opisuje alebo predstavuje akúkoľvek osobu mladšiu ako 18 rokov:

a) zapojenú do skutočnej alebo simulovanej sexuálnej aktivity;

b) v prítomnosti osoby, ktorá sa venuje akejkoľvek sexuálnej aktivite;

c) so zobrazenými pohlavnými orgánmi primárne na sexuálne účely alebo

d) vystavenú mučeniu alebo krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu, pričom takýto materiál má sexuálny charakter.

3. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže vyžadovať, aby sa materiál uvedený v odseku 2 tohto článku obmedzil na materiál, ktorý:

a) zobrazuje, opisuje alebo vyjadruje existujúcu osobu alebo

b) vizuálne zobrazuje sexuálne zneužívanie alebo sexuálne vykorisťovanie detí.

4. V súlade so svojím vnútroštátnym právom a v súlade s uplatniteľnými medzinárodnými záväzkami môžu štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, prijať opatrenia na vylúčenie kriminalizácie:

a) konania detí v prípade materiálov, ktoré si deti samy vytvorili a ktoré ich zobrazujú, alebo

b) v prípade dobrovoľnej výroby, prenosu alebo držby materiálov opísaných v odseku 2 písm. a) až c) tohto článku, ak je zobrazené správanie legálne podľa vnútroštátneho práva a ak sa takéto materiály uchovávajú výlučne na súkromné a dobrovoľné použitie zúčastnených osôb.

5. Žiadne ustanovenie tohto dohovoru nemá vplyv na medzinárodné záväzky, ktoré viac prispievajú k uplatňovaniu práv dieťaťa.

Článok 15

Kontaktovanie alebo zvádzanie na účely spáchania sexuálneho trestného činu na dieťati

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby sa za trestný čin podľa jeho vnútroštátneho práva stanovil skutok úmyselnej komunikácie, úmyselného kontaktovania, zvádzania alebo akéhokoľvek iného dojednávania prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií na účely spáchania sexuálneho trestného činu na dieťati, ako sa vymedzuje vo vnútroštátnom práve, a to vrátane na účely spáchania ktoréhokoľvek z trestných činov stanovených v súlade s článkom 14 tohto dohovoru.

2. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže vyžadovať skutok na podporu konania uvedeného v odseku 1 tohto článku.

3. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže zvážiť rozšírenie kriminalizácie v súlade s odsekom 1 tohto článku vo vzťahu k osobe, o ktorej sa predpokladá, že je dieťaťom.

4. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, môžu prijať opatrenia na vylúčenie kriminalizácie konania, ako sa opisuje v odseku 1 tohto článku, ak sa ho dopustia deti.

Článok 16

Šírenie intímnych obrázkov bez súhlasu

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby sa za trestný čin podľa jeho vnútroštátneho práva stanovili predaj, distribúcia, prenos, uverejnenie alebo iné sprístupnenie intímneho obrázku osoby prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií bez súhlasu osoby zobrazenej na obrázku, ak boli spáchané úmyselne a neoprávnene.

2. Na účely odseku 1 tohto článku pojem „intímny obrázok“ znamená vizuálny záznam osoby staršej ako 18 rokov vyhotovený akýmkoľvek spôsobom vrátane fotografie alebo videozáznamu, ktorý má sexuálny charakter, na ktorom sú odhalené pohlavné orgány tejto osoby alebo je osoba zapojená do sexuálnej aktivity, a ktorý bol v čase vyhotovenia záznamu súkromný a v súvislosti s ktorým osoba alebo osoby na ňom zobrazené v čase spáchania trestného činu odôvodnene očakávali ochranu svojho súkromia.

3. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže podľa potreby rozšíriť vymedzenie intímnych obrázkov na vyobrazenia osôb mladších ako 18 rokov, ak podľa vnútroštátneho práva dovŕšili zákonom stanovený vek na zapájanie sa do sexuálnej aktivity a ak obrázok nezobrazuje zneužívanie alebo vykorisťovanie detí.

4. Na účely tohto článku osoba, ktorá je mladšia ako 18 rokov a je vyobrazená na intímnom obrázku, nemôže súhlasiť so šírením intímneho obrázku, ktorý predstavuje materiál o sexuálnom zneužívaní detí alebo materiál zobrazujúci sexuálne vykorisťovanie detí podľa článku 14 tohto dohovoru.

5. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže na vyvodenie trestnej zodpovednosti vyžadovať úmysel spôsobiť ujmu.

6. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, môžu prijať ďalšie opatrenia týkajúce sa záležitostí súvisiacich s týmto článkom v súlade so svojím vnútroštátnym právom a v súlade s uplatniteľnými medzinárodnými záväzkami.

Článok 17

Legalizácia príjmov z trestnej činnosti

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho práva také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby sa v prípade úmyselného spáchania za trestné činy stanovili:

a) i) premena alebo prevod majetku s vedomím, že takýto majetok je príjmom z trestnej činnosti, s cieľom zatajiť alebo zakryť nezákonný pôvod majetku alebo pomôcť akejkoľvek osobe, ktorá je zapojená do páchania predikatívneho trestného činu, aby sa vyhla právnym dôsledkom svojho konania,

ii) zatajenie alebo zakrytie pravej povahy, zdroja, miesta, nakladania, pohybu majetku, vlastníctva majetku alebo práv v súvislosti s majetkom s vedomím, že takýto majetok je príjmom z trestnej činnosti;

b) v súlade so základnými princípmi svojho právneho systému:

i) nadobudnutie, držba alebo používanie majetku s vedomím, že v čase nadobudnutia bol tento majetok príjmom z trestnej činnosti;

ii) účasť, združenie alebo spolčenie sa s cieľom spáchať ktorýkoľvek z trestných činov stanovených v súlade s týmto článkom, pokúsiť sa o jeho spáchanie a napomáhať pri jeho páchaní, podnecovať alebo uľahčovať jeho páchanie, alebo radiť pri jeho páchaní.

2. Na účely vykonávania alebo uplatňovania odseku 1 tohto článku:

a) každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, stanoví ako predikatívne trestné činy príslušné trestné činy stanovené v súlade s článkami 7 až 16 tohto dohovoru;

b) štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, ktorých právne predpisy stanovujú zoznam konkrétnych predikatívnych trestných činov, zahrnú do tohto zoznamu minimálne celý rozsah trestných činov stanovených v súlade s článkami 7 až 16 tohto dohovoru;

c) na účely písmena b) tohto odseku predikatívne trestné činy zahŕňajú trestné činy spáchané v rámci jurisdikcie daného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, ako aj mimo nej. Trestné činy spáchané mimo jurisdikcie štátu, ktorý je zmluvnou stranou, však predstavujú predikatívne trestné činy len vtedy, ak je príslušné konanie trestným činom podľa vnútroštátneho práva štátu, v ktorom bolo spáchané, a ak by bolo trestným činom podľa vnútroštátneho práva štátu, ktorý je zmluvnou stranou, ktorý vykonáva alebo uplatňuje tento článok, ak by bolo spáchané v tomto štáte;

d) každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, poskytne generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov kópie svojich právnych predpisov, ktorými sa vykonáva tento článok, a akýchkoľvek následných zmien takýchto právnych predpisov alebo ich opis;

e) ak to vyžadujú základné zásady vnútroštátneho práva štátu, ktorý je zmluvnou stranou, môže sa ustanoviť, že trestné činy uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahujú na osoby, ktoré spáchali predikatívny trestný čin;

f) vedomosť, úmysel alebo účel požadované ako skutková podstata trestného činu stanoveného v odseku 1 tohto článku možno vyvodiť z objektívnych skutkových okolností.

Článok 18

Zodpovednosť právnických osôb

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme v súlade so svojimi právnymi zásadami také opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na stanovenie zodpovednosti právnických osôb za účasť na trestných činoch stanovených v súlade s týmto dohovorom.

2. V súlade s právnymi zásadami štátu, ktorý je zmluvnou stranou, môže byť zodpovednosť právnických osôb trestnoprávna, občianskoprávna alebo administratívnoprávna.

3. Táto zodpovednosť nemá vplyv na trestnú zodpovednosť fyzických osôb, ktoré spáchali trestný čin.

4. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, zabezpečí najmä to, aby sa na právnické osoby, ktoré sa považujú za zodpovedné podľa tohto článku, vzťahovali účinné, primerané a odrádzajúce trestné alebo iné ako trestné sankcie vrátane peňažných sankcií.

Článok 19

Účasť a pokus

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby sa za trestný čin podľa jeho vnútroštátneho práva stanovila účasť na trestnom čine stanovenom v súlade s týmto dohovorom v akomkoľvek postavení, napríklad ako spolupáchateľ, pomocník alebo organizátor, ak bola táto účasť úmyselná.

2. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže prijať potrebné legislatívne a iné opatrenia na to, aby sa za trestný čin podľa jeho vnútroštátneho práva stanovil pokus o spáchanie trestného činu stanoveného v súlade s týmto dohovorom, ak bol tento pokus spáchaný úmyselne.

3. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže prijať potrebné legislatívne a iné opatrenia na to, aby sa za trestný čin podľa jeho vnútroštátneho práva stanovila príprava na trestný čin stanovený v súlade s týmto dohovorom, ak bola táto príprava úmyselná.

Článok 20

Premlčanie

Ak je to vhodné vzhľadom na závažnosť trestného činu, každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, stanoví v rámci svojho vnútroštátneho práva dlhú premlčaciu lehotu, počas ktorej sa má začať konanie za akýkoľvek trestný čin stanovený v súlade s týmto dohovorom, a stanoví dlhšiu premlčaciu lehotu alebo ustanoví prerušenie premlčania v prípade, že sa údajný páchateľ vyhýbal výkonu spravodlivosti.

Článok 21

Trestné stíhanie, vydávanie rozhodnutí a sankcie

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, zabezpečí, aby spáchanie trestného činu stanoveného v súlade s týmto dohovorom podliehalo účinným, primeraným a odrádzajúcim sankciám, v rámci ktorých sa zohľadní závažnosť trestného činu.

2. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže v súlade so svojím vnútroštátnym právom prijať také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na stanovenie priťažujúcich okolností v súvislosti s trestnými činmi stanovenými v súlade s týmto dohovorom, a to vrátane okolností, ktoré ovplyvňujú kritické informačné infraštruktúry.

3. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, sa usiluje zabezpečiť, aby sa akékoľvek diskrečné právomoci podľa jeho vnútroštátneho práva týkajúce sa trestného stíhania osôb za trestné činy stanovené v súlade s týmto dohovorom uplatňovali s cieľom maximalizovať účinnosť opatrení na presadzovanie práva vzhľadom na takéto trestné činy a s náležitým ohľadom na potrebu odrádzať od páchania takýchto trestných činov.

4. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, zabezpečí, aby každá osoba stíhaná za trestné činy stanovené v súlade s týmto dohovorom mala všetky práva a záruky v súlade s vnútroštátnym právom a v súlade s uplatniteľnými medzinárodnými záväzkami štátu, ktorý je zmluvnou stranou, vrátane práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu.

5. V prípade trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme v súlade so svojím vnútroštátnym právom a s náležitým ohľadom na právo na obhajobu vhodné opatrenia, ktorými sa bude snažiť zabezpečiť, aby podmienky uložené v súvislosti s rozhodnutiami o prepustení počas konania alebo o odvolaní zohľadňovali potrebu zabezpečiť prítomnosť obvineného na následnom trestnom konaní.

6. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, zohľadní závažnosť príslušných trestných činov pri zvažovaní možnosti predčasného alebo podmienečného prepustenia osôb odsúdených za takéto trestné činy.

7. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zabezpečia, aby boli podľa vnútroštátneho práva zavedené vhodné opatrenia na ochranu detí, ktoré sú obvinené z trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom, a to v súlade so záväzkami vyplývajúcimi z Dohovoru o právach dieťaťa a príslušných protokolov k nemu, ako aj z iných uplatniteľných medzinárodných alebo regionálnych nástrojov.

8. Žiadnym ustanovením tohto dohovoru nie je dotknutá zásada, že stanovenie skutkovej podstaty trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom, ako aj uplatniteľných dôvodov zbavujúcich právnej zodpovednosti alebo ďalších právnych zásad, je výlučnou záležitosťou vnútroštátneho práva štátu, ktorý je zmluvnou stranou, a že takéto trestné činy sa budú stíhať a trestať v súlade s týmto právom.

KAPITOLA III

PRÁVOMOC

Článok 22

Právomoc

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na stanovenie jeho právomoci vo veciach trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom, v prípade, že:

a) trestný čin je spáchaný na území tohto štátu, ktorý je zmluvnou stranou; alebo

b) trestný čin je spáchaný na palube lode, ktorá sa plaví pod vlajkou tohto štátu, ktorý je zmluvnou stranou, alebo na palube lietadla, ktoré je registrované podľa právnych predpisov tohto štátu, ktorý je zmluvnou stranou, v čase spáchania trestného činu.

2. Podľa článku 5 tohto dohovoru môže štát, ktorý je zmluvnou stranou, stanoviť svoju právomoc aj vo veci akéhokoľvek trestného činu v prípade, že:

a) trestný čin je spáchaný proti štátnemu príslušníkovi tohto štátu, ktorý je zmluvnou stranou; alebo

b) trestný čin je spáchaný štátnym príslušníkom tohto štátu, ktorý je zmluvnou stranou, alebo osobou bez štátnej príslušnosti, ktorá má obvyklý pobyt na jeho území; alebo

c) trestný čin je jedným z trestných činov stanovených v súlade s článkom 17 ods. 1 písm. b) bodom ii) tohto dohovoru a je spáchaný mimo jeho územia s cieľom, aby bol na jeho území spáchaný trestný čin stanovený v súlade s článkom 17 ods. 1 písm. a) bodom i) alebo bodom ii) alebo článkom 17 ods. 1 písm. b) bodom i) tohto dohovoru; alebo

d) trestný čin je spáchaný proti štátu, ktorý je zmluvnou stranou.

3. Na účely článku 37 bodu 11 tohto dohovoru každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na stanovenie jeho právomoci vo veci trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom, ak sa údajný páchateľ nachádza na jeho území a danú osobu nevydá výlučne z toho dôvodu, že táto osoba je jeho štátnym príslušníkom.

4. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže tiež prijať také opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na stanovenie jeho právomoci vo veci trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom, ak sa údajný páchateľ nachádza na jeho území a danú osobu nevydá.

5. Ak bol štát, ktorý je zmluvnou stranou, ktorý vykonáva svoju právomoc podľa odseku 1 alebo 2 tohto článku, informovaný alebo sa iným spôsobom dozvedel, že ktorékoľvek iné štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, vedú vyšetrovanie, trestné stíhanie alebo súdne konanie v súvislosti s tým istým konaním, príslušné orgány týchto štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, sa podľa potreby vzájomne poradia s cieľom koordinovať svoje kroky.

6. Bez toho, aby tým boli dotknuté normy všeobecného medzinárodného práva platí, že tento dohovor nevylučuje výkon trestnej právomoci stanovej štátom, ktorý je zmluvnou stranou, v súlade s jeho vnútroštátnym právom.

KAPITOLA IV

PROCESNÉ OPATRENIA A PRESADZOVANIE PRÁVA

Článok 23

Rozsah pôsobnosti procesných opatrení

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na stanovenie právomocí a postupov uvedených v tejto kapitole na účely konkrétnych vyšetrovaní trestných činov alebo trestných konaní.

2. Pokiaľ nie je v tomto dohovore stanovené inak, každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, uplatňuje právomoci a postupy uvedené v odseku 1 tohto článku na:

a) trestné činy stanovené v súlade s týmto dohovorom;

b) iné trestné činy spáchané prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií a

c) na zabezpečenie dôkazov o akomkoľvek trestnom čine v elektronickej forme.

3. a) Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, si môže vyhradiť právo uplatňovať opatrenia uvedené v článku 29 tohto dohovoru len na trestné činy alebo kategórie trestných činov stanovené vo výhrade za predpokladu, že okruh takýchto trestných činov alebo kategórií trestných činov nie je viac obmedzený ako okruh trestných činov, na ktoré uplatňuje opatrenia uvedené v článku 30 tohto dohovoru. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, zváži obmedzenie takejto výhrady s cieľom umožniť čo najširšie uplatňovanie opatrení uvedených v článku 29.

b) Ak štát, ktorý je zmluvnou stranou, z dôvodu obmedzení uvedených v jeho právnych predpisoch platných v čase prijatia tohto dohovoru nemôže uplatňovať opatrenia uvedené v článkoch 29 a 30 tohto dohovoru na komunikácie prenášané v rámci systému informačných a komunikačných technológií poskytovateľa služieb, ktorý:

i) je prevádzkovaný v prospech uzavretej skupiny používateľov a

ii) nevyužíva verejné komunikačné siete a nie je prepojený s iným systémom informačných a komunikačných technológií, či už verejným alebo súkromným;

tento štát, ktorý je zmluvnou stranou, si môže vyhradiť právo neuplatňovať tieto opatrenia na takéto komunikácie. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, zváži obmedzenie takejto výhrady s cieľom umožniť čo najširšie uplatňovanie opatrení uvedených v článkoch 29 a 30 tohto dohovoru.

Článok 24

Podmienky a záruky

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, zabezpečí, aby stanovenie, vykonávanie a uplatňovanie právomocí a postupov uvedených v tejto kapitole podliehalo podmienkam a zárukám stanoveným podľa jeho vnútroštátneho práva, ktorými sa zabezpečí ochrana ľudských práv a slobôd v súlade s jeho záväzkami vyplývajúcimi z medzinárodného práva v oblasti ľudských práv a ktoré zahŕňajú zásadu proporcionality.

2. V súlade s vnútroštátnym právom každého štátu, ktorý je zmluvnou stranou, a v zmysle neho také podmienky a záruky, ak je to vhodné vzhľadom na charakter daného postupu alebo právomoci, okrem iného zahŕňajú súdne alebo iné nezávislé preskúmanie, právo na účinný prostriedok nápravy, dôvody, ktoré opodstatňujú uplatňovanie takejto právomoci alebo postupu, ako aj obmedzenie rozsahu a trvania takejto právomoci alebo postupu.

3. V rozsahu, v akom je to v súlade s verejným záujmom, najmä s riadnym výkonom spravodlivosti, každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, zváži vplyv právomocí a postupov uvedených v tejto kapitole na práva, povinnosti a oprávnené záujmy tretích strán.

4. Podmienky a záruky stanovené v súlade s týmto článkom sa uplatňujú na vnútroštátnej úrovni na právomoci a postupy stanovené v tejto kapitole, a to na účel vnútroštátneho vyšetrovania trestného činu a trestného konania, ako aj na účel poskytovania medzinárodnej spolupráce dožiadaným štátom, ktorý je zmluvnou stranou.

5. Odkazy na súdne alebo iné nezávislé preskúmanie v odseku 2 tohto článku sú odkazmi na takéto preskúmanie na vnútroštátnej úrovni.

Článok 25

Urýchlené uchovanie uložených elektronických údajov

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby sa jeho príslušným orgánom umožnilo nariadiť alebo podobne zabezpečiť urýchlené uchovanie určených elektronických údajov vrátane prevádzkových údajov, obsahových údajov a informácií o účastníkoch, ktoré boli uložené prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií, najmä ak existujú dôvody domnievať sa, že hrozí osobitné riziko straty alebo pozmenenia týchto elektronických údajov.

2. Ak štát, ktorý je zmluvnou stranou, vykoná odsek 1 tohto článku prostredníctvom príkazu osobe, aby uchovala stanovené uložené elektronické údaje, ktoré má táto osoba v držbe alebo pod kontrolou, štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby zaviazal túto osobu zachovať a udržať integritu týchto elektronických údajov tak dlho, ako to bude potrebné, maximálne však 90 dní, s cieľom umožniť príslušným orgánom požadovať ich sprístupnenie. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže stanoviť, že takýto príkaz sa môže následne obnoviť.

3. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby zaviazal správcu alebo inú osobu, ktorá má uchovať elektronické údaje, aby zachovávali mlčanlivosť o vykonávaní takýchto postupov počas obdobia stanoveného v jeho vnútroštátnych právnych predpisoch.

Článok 26

Urýchlené uchovanie a čiastočné sprístupnenie prevádzkových údajov

Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme v súvislosti s prevádzkovými údajmi, ktoré sa majú uchovať podľa ustanovení článku 25 tohto dohovoru, také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné s cieľom:

a) zabezpečiť, aby takéto urýchlené uchovanie prevádzkových údajov bolo k dispozícii bez ohľadu na to, či sa na prenose komunikácie podieľal jeden alebo viacero poskytovateľov služieb; a

b) zabezpečiť urýchlené sprístupnenie dostatočného množstva prevádzkových údajov príslušnému orgánu štátu, ktorý je zmluvnou stranou, alebo osobe, ktorú tento orgán určil, s cieľom umožniť štátu, ktorý je zmluvnou stranou, identifikovať poskytovateľov služieb a cestu, ktorou bola táto komunikácia alebo uvedené informácie prenesené.

Článok 27

Príkaz na predloženie dôkazov

Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné s cieľom oprávniť jeho príslušné orgány, aby nariadili:

a) osobe na jeho území, aby predložila určené elektronické údaje, ktoré má táto osoba v držbe alebo pod kontrolou a ktoré sú uložené v systéme informačných a komunikačných technológií alebo na pamäťovom médiu elektronických údajov; a

b) poskytovateľovi služieb, ktorý ponúka svoje služby na území štátu, ktorý je zmluvnou stranou, aby predložil informácie o účastníkovi týkajúce sa takýchto služieb, ktoré má tento poskytovateľ služieb v držbe alebo pod kontrolou.

Článok 28

Prehľadanie a zabavenie uložených elektronických údajov

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné s cieľom oprávniť jeho príslušné orgány, aby prehľadali:

a) systém informačných a komunikačných technológií, jeho časť a elektronické údaje, ktoré sú v ňom uložené; a

b) pamäťové médium elektronických údajov, na ktorom môžu byť hľadané elektronické údaje uložené;

na území tohto štátu, ktorý je zmluvnou stranou, alebo aby k ním získali podobný prístup.

2. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na zabezpečenie toho, aby v prípade, že jeho orgány prehľadávajú určitý systém informačných a komunikačných technológií alebo jeho časť podľa odseku 1 písm. a) tohto článku alebo majú k nemu alebo jeho časti podobný prístup, pričom majú dôvody domnievať sa, že hľadané elektronické údaje sú uložené v inom systéme informačných a komunikačných technológií alebo jeho časti na jeho území a že tieto údaje sú legálne prístupné z pôvodného systému alebo sú v ňom dostupné, tieto orgány mohli urýchlene vykonať prehliadku s cieľom získať prístup do tohto iného systému informačných a komunikačných technológií.

3. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné s cieľom oprávniť jeho príslušné orgány, aby zabavili alebo podobne zabezpečili elektronické údaje na jeho území, ku ktorým bol prístup v súlade s odsekom 1 alebo 2 tohto článku. Tieto opatrenia zahŕňajú právomoc:

a) zabaviť alebo podobne zabezpečiť systém informačných a komunikačných technológií alebo jeho časť alebo pamäťové médium elektronických údajov;

b) vyhotoviť a ponechať si kópie týchto elektronických údajov v elektronickej forme;

c) zachovať integritu príslušných uložených elektronických údajov;

d) znemožniť prístup k týmto elektronickým údajom v systéme informačných a komunikačných technológií, ku ktorému bol prístup, alebo tieto údaje z neho odstrániť.

4. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné s cieľom oprávniť jeho príslušné orgány, aby nariadil každej osobe, ktorá má vedomosti o fungovaní dotknutého systému informačných a komunikačných technológií, informačnej a telekomunikačnej siete alebo ich súčastí, alebo o opatreniach uplatňovaných na ochranu elektronických údajov v nich, aby, pokiaľ je to primerané, poskytla potrebné informácie s cieľom umožniť prijatie opatrení uvedených v odsekoch 1 až 3 tohto článku.

Článok 29

Získavanie prevádzkových údajov v reálnom čase

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné s cieľom oprávniť jeho príslušné orgány, aby:

a) s použitím technických prostriedkov na území tohto štátu, ktorý je zmluvnou stranou, získali alebo zaznamenali; a

b) prinútili poskytovateľa služieb, aby v rámci svojich existujúcich technických možností:

i) s použitím technických prostriedkov na území tohto štátu, ktorý je zmluvnou stranou získal alebo zaznamenal, alebo

ii) spolupracoval a pomáhal príslušným orgánom s cieľom získať a zaznamenať;

prevádzkové údaje v reálnom čase súvisiace s určenými komunikáciami na jeho území prenášanými prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií.

2. Ak štát, ktorý je zmluvnou stranou, vzhľadom na zásady svojho vnútroštátneho právneho systému nemôže prijať opatrenia uvedené v odseku 1 písm. a) tohto článku, môže namiesto toho prijať také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na zabezpečenie získania alebo zaznamenania, v reálnom čase, prevádzkových údajov súvisiacich s určenými komunikáciami prenášanými na jeho území s použitím technických prostriedkov na tomto území.

3. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na uloženie povinnosti poskytovateľovi služieb, aby zachovával mlčanlivosť o skutočnosti výkonu akejkoľvek právomoci stanovenej v tomto článku a o všetkých informáciách, ktoré sa jej týkajú.

Článok 30

Zachytávanie obsahových údajov

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné v súvislosti s okruhom závažných trestných činov, ktorý sa má určiť vnútroštátnym právom, s cieľom oprávniť jeho príslušné orgány, aby:

a) s použitím technických prostriedkov na území tohto štátu, ktorý je zmluvnou stranou, získali alebo zaznamenali; a

b) prinútili poskytovateľa služieb, aby v rámci svojich existujúcich technických možností:

i) s použitím technických prostriedkov na území tohto štátu, ktorý je zmluvnou stranou získal alebo zaznamenal, alebo

ii) spolupracoval a pomáhal príslušným orgánom s cieľom získať a zaznamenať;

obsahové údaje v reálnom čase o určených komunikáciách na jeho území prenášaných prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií.

2. Ak štát, ktorý je zmluvnou stranou, vzhľadom na zásady svojho vnútroštátneho právneho systému nemôže prijať opatrenia uvedené v odseku 1 písm. a) tohto článku, môže namiesto toho prijať také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na zabezpečenie získania alebo zaznamenania, v reálnom čase, obsahových údajov o určených komunikáciách na jeho území s použitím technických prostriedkov na tomto území.

3. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na uloženie povinnosti poskytovateľovi služieb, aby zachovával mlčanlivosť o skutočnosti výkonu akejkoľvek právomoci stanovenej v tomto článku a o všetkých informáciách, ktoré sa jej týkajú.

Článok 31

Zmrazenie, zabavenie a konfiškácia príjmov z trestnej činnosti

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme v čo najväčšej možnej miere v rámci svojho vnútroštátneho právneho systému také opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na umožnenie konfiškácie:

a) príjmov z trestnej činnosti pochádzajúcich z trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom alebo majetku, ktorého hodnota zodpovedá takýmto príjmom;

b) majetku, zariadenia alebo iných prostriedkov použitých alebo určených na použitie pri trestných činoch stanovených v súlade s týmto dohovorom.

2. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme také opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na umožnenie identifikácie, sledovania, zmrazenia alebo zabavenia akejkoľvek položky uvedenej v odseku 1 tohto článku na účely jej prípadnej konfiškácie.

3. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme v súlade so svojím vnútroštátnym právom také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na reguláciu správy zmrazeného, zabaveného alebo skonfiškovaného majetku, na ktorý sa vzťahujú odseky 1 a 2 tohto článku, príslušnými orgánmi.

4. Ak boli príjmy z trestnej činnosti čiastočne alebo úplne prevedené alebo premenené na iný majetok, opatrenia uvedené v tomto článku sa namiesto príjmov z trestnej činnosti uplatnia na takýto majetok.

5. Ak boli príjmy z trestnej činnosti zmiešané s majetkom získaným zo zákonných zdrojov, takýto majetok bez toho, aby tým boli dotknuté akékoľvek právomoci týkajúce sa zmrazenia alebo zabavenia, podlieha konfiškácii do vyčíslenej hodnoty takýchto zmiešaných príjmov.

6. Na príjem alebo iné výhody pochádzajúce z príjmov z trestnej činnosti, z majetku, na ktorý boli príjmy z trestnej činnosti prevedené alebo premenené, alebo z majetku, s ktorým boli príjmy z trestnej činnosti zmiešané, sa tiež uplatnia opatrenia uvedené v tomto článku, a to rovnakým spôsobom a v rovnakom rozsahu ako na príjmy z trestnej činnosti.

7. Na účely tohto článku a článku 50 tohto dohovoru každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, oprávni svoje súdy alebo iné príslušné orgány, aby nariadili sprístupnenie alebo zabavenie bankových, finančných alebo obchodných záznamov. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, neodmietne konať podľa ustanovení tohto odseku z dôvodu bankového tajomstva.

8. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže zvážiť možnosť požadovať, aby páchateľ preukázal zákonný pôvod takýchto údajných príjmov z trestnej činnosti alebo iného majetku podliehajúceho konfiškácii, a to v rozsahu, v akom je taká požiadavka v súlade so zásadami jeho vnútroštátneho práva a s povahou súdneho a iného konania.

9. Ustanovenia tohto článku sa nevykladajú tak, že sa dotýkajú práv tretích osôb nadobudnutých v dobrej viere.

10. Žiadnym ustanovením tohto článku nie je dotknutá zásada, že opatrenia, na ktoré sa vzťahuje, sa vymedzia a vykonajú v súlade s ustanoveniami vnútroštátneho práva štátu, ktorý je zmluvnou stranou.

Článok 32

Zriadenie registra trestov

Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže prijať také legislatívne alebo iné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na zohľadnenie akéhokoľvek predchádzajúceho odsúdenia údajného páchateľa v inom štáte na účely použitia takýchto informácií v trestnom konaní týkajúcom sa trestného činu stanoveného v súlade s týmto dohovorom, a to za podmienok a na účely, ktoré považuje za vhodné.

Článok 33

Ochrana svedkov

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme v súlade so svojím vnútroštátnym právom a v rámci svojich možností vhodné opatrenia na zabezpečenie účinnej ochrany pred možnou odplatou alebo zastrašovaním svedkov, ktorí vypovedajú alebo v dobrej viere a na základe primeraných dôvodov poskytujú informácie týkajúce sa trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom alebo inak spolupracujú s vyšetrovacími alebo súdnymi orgánmi, a podľa potreby zabezpečiť takúto ochranu aj ich rodinným príslušníkom a iným im blízkym osobám.

2. Opatrenia uvedené v odseku 1 tohto článku môžu okrem iného a bez toho, aby tým boli dotknuté práva obžalovaného vrátane práva na riadny proces, zahŕňať:

a) stanovenie postupov na fyzickú ochranu takýchto osôb, ako je v potrebnom a možnom rozsahu ich presťahovanie, a v prípade potreby povolenie nezverejňovať informácie týkajúce sa totožnosti a miesta pobytu takýchto osôb alebo obmedziť zverejňovanie takýchto informácií;

b) stanovenie dôkazných pravidiel, ktoré svedkom umožnia vypovedať spôsobom, ktorý zabezpečuje ochranu svedka, ako napríklad umožnenie poskytnutia svedectva prostredníctvom komunikačných technológií, akými sú video spojenie alebo iné primerané prostriedky.

3. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zvážia uzavretie dohôd s inými štátmi o premiestnení osôb uvedených v odseku 1 tohto článku.

4. Ustanovenia tohto článku sa uplatňujú aj na obete, pokiaľ sú svedkami.

Článok 34

Pomoc obetiam a ich ochrana

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme v rámci svojich možností vhodné opatrenia na poskytovanie pomoci a ochrany obetiam trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom, najmä v prípadoch hrozby odplaty alebo zastrašovania.

2. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, v súlade so svojím vnútroštátnym právom stanoví vhodné postupy na zabezpečenie toho, aby obete trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom, mali prístup k odškodneniu a náhrade škody.

3. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, v súlade so svojím vnútroštátnym právom umožní, aby sa názory a obavy obetí prezentovali a posudzovali v príslušných štádiách trestného konania proti páchateľom spôsobom, ktorý nepoškodzuje práva obhajoby.

4. Pokiaľ ide o trestné činy stanovené v súlade s článkami 14 až 16 tohto dohovoru, každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, v súlade so svojím vnútroštátnym právom prijme opatrenia na poskytovanie pomoci obetiam takýchto trestných činov vrátane ich fyzického a duševného zotavenia v spolupráci s príslušnými medzinárodnými organizáciami, mimovládnymi organizáciami a inými zložkami občianskej spoločnosti.

5. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, pri uplatňovaní ustanovení uvedených v odsekoch 2 až 4 tohto článku zohľadnia vek, pohlavie a konkrétne okolnosti a potreby obetí vrátane konkrétnych okolností a potrieb detí.

6. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme v rozsahu, ktorý je v súlade s jeho vnútroštátnym právnym rámcom, účinné opatrenia s cieľom zabezpečiť vybavenie žiadostí o odstránenie obsahu opísaného v článkoch 14 a 16 tohto dohovoru alebo znemožnenie prístupu k takémuto obsahu.

KAPITOLA V

MEDZINÁRODNÁ SPOLUPRÁCA

Článok 35

Všeobecné zásady medzinárodnej spolupráce

1. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, navzájom spolupracujú v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru, ako aj iných uplatniteľných medzinárodných nástrojov o medzinárodnej spolupráci v trestných veciach a vnútroštátnych právnych predpisov na účely:

a) vyšetrovania a trestného stíhania trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom vrátane zmrazenia, zabavenia, konfiškácie a vrátenia príjmov z takýchto trestných činov, ako aj na účely súdneho konania v súvislosti s týmito trestnými činmi;

b) zberu, získavania, uchovávania a výmeny dôkazov v elektronickej forme o trestných činoch stanovených v súlade s týmto dohovorom;

c) zberu, získavania, uchovávania a výmeny dôkazov v elektronickej forme o akomkoľvek závažnom trestnom čine vrátane závažných trestných činov stanovených v súlade s inými uplatniteľnými dohovormi a protokolmi Organizácie Spojených národov platnými v čase prijatia tohto dohovoru.

2. Na účely zberu, získavania, uchovávania a výmeny dôkazov v elektronickej forme o trestných činoch, ako sa uvádza v odseku 1 písm. b) a c) tohto článku, sa uplatňujú príslušné odseky článku 40 a články 41 až 46 tohto dohovoru.

3. Vždy, keď sa v rámci medzinárodnej spolupráce požaduje splnenie požiadavky obojstrannej trestnosti, táto požiadavka sa považuje za splnenú bez ohľadu na to, či je príslušný trestný čin podľa právnych predpisov dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, zaradený do tej istej kategórie trestných činov ako podľa právnych predpisov žiadajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou, alebo či dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, používa na pomenovanie daného trestného činu rovnaký výraz ako žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, ak konanie napĺňajúce skutkovú podstatu trestného činu, v súvislosti s ktorým sa žiada o pomoc, je trestným činom podľa právnych predpisov oboch štátov, ktoré sú zmluvnými stranami.

Článok 36

Ochrana osobných údajov

1. a) Štát, ktorý je zmluvnou stranou, ktorý prenáša osobné údaje podľa tohto dohovoru, tak robí v súlade so svojím vnútroštátnym právom a všetkými záväzkami, ktoré môže mať odovzdávajúca strana podľa platného medzinárodného práva. Od štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, sa nebude vyžadovať, aby preniesli osobné údaje v súlade s týmto dohovorom, ak údaje nemožno poskytnúť v súlade s ich uplatniteľnými právnymi predpismi týkajúcimi sa ochrany osobných údajov.

b) Ak by prenos osobných údajov nebol v súlade s odsekom 1 písm. a) tohto článku, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, sa môžu usilovať o uloženie vhodných podmienok v súlade s takýmito uplatniteľnými právnymi predpismi, aby dosiahli súlad s cieľom odpovedať na žiadosť o poskytnutie osobných údajov.

c) Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, sa vyzývajú, aby uzavreli dvojstranné alebo viacstranné dohody na uľahčenie prenosu osobných údajov.

2. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zabezpečia v prípade osobných údajov prenášaných v súlade s týmto dohovorom, aby prijaté osobné údaje podliehali účinným a vhodným zárukám stanoveným v príslušných právnych rámcoch štátov, ktoré sú zmluvnými stranami.

3. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, na účely prenosu osobných údajov získaných v súlade s týmto dohovorom do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii oznámi svoj zámer pôvodnému odovzdávajúcemu štátu, ktorý je zmluvnou stranou, a požiada ho o povolenie.

Štát, ktorý je zmluvnou stranou, prenesie takéto osobné údaje len s povolením pôvodného odovzdávajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou, ktorý môže vyžadovať, aby bolo povolenie poskytnuté v písomnej forme.

Článok 37

Vydávanie

1. Tento článok sa vzťahuje na trestné činy stanovené v súlade s týmto dohovorom, ak sa osoba, na ktorú sa žiadosť o vydanie vzťahuje, nachádza na území dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, a to za predpokladu, že trestný čin, za spáchanie ktorého sa požaduje jej vydanie, sa trestá podľa vnútroštátneho práva tak žiadajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou, ako aj dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou. Ak sa vydanie požaduje na účely výkonu právoplatného trestu odňatia slobody alebo inej formy väzby uloženej v súvislosti s trestným činom podliehajúcim vydaniu, dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže vydať osobu v súlade s vnútroštátnym právom.

2. Bez ohľadu na odsek 1 tohto článku môže štát, ktorý je zmluvnou stranou, ktorého právo to umožňuje, povoliť vydanie osoby pre ktorýkoľvek z trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom, ktoré nie sú trestné podľa jeho vlastného vnútroštátneho práva.

3. Ak žiadosť o vydanie obsahuje niekoľko samostatných trestných činov, z ktorých aspoň jeden podlieha vydaniu podľa tohto článku a z ktorých niektoré nepodliehajú vydaniu z dôvodu dĺžky trestu odňatia slobody, ale súvisia s trestnými činmi stanovenými v súlade s týmto dohovorom, dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže uplatniť tento článok aj vo vzťahu k týmto trestným činom.

4. Každý trestný čin, na ktorý sa vzťahuje tento článok, sa považuje za zahrnutý medzi trestné činy podliehajúce vydaniu v akejkoľvek zmluve o vydávaní osôb uzavretej medzi štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, sa zaväzujú zahrnúť také trestné činy ako trestné činy podliehajúce vydaniu do každej zmluvy o vydávaní osôb, ktorú medzi sebou uzatvoria.

5. Ak bude štátu, ktorý je zmluvnou stranou, ktorý podmieňuje vydanie existenciou zmluvy, doručená žiadosť o vydanie osoby od iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, s ktorým nemá uzatvorenú zmluvu o vydávaní osôb, môže tento štát považovať tento dohovor za právny základ na účely vydania osoby v súvislosti s ktorýmkoľvek trestným činom, na ktorý sa tento článok vzťahuje.

6. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, ktoré podmieňujú vydávanie existenciou zmluvy:

a) v čase uloženia svojich ratifikačných listín, listín o prijatí alebo schválení tohto dohovoru alebo listín o pristúpení k nemu informujú generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov o tom, či budú tento dohovor považovať za právny základ na účely spolupráce pri vydávaní osôb s ostatnými štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru; a

b) ak nepovažujú tento dohovor za právny základ na účely spolupráce pri vydávaní osôb, sa v prípade potreby snažia o uzavretie zmlúv o vydávaní osôb s inými štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, s cieľom vykonávať tento článok.

7. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, ktoré nepodmieňujú vydanie existenciou zmluvy, uznajú medzi sebou trestné činy, na ktoré sa vzťahuje tento článok, ako trestné činy podliehajúce vydaniu.

8. Na vydanie sa vzťahujú podmienky stanovené vnútroštátnym právom dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, alebo uplatniteľné zmluvy o vydávaní osôb, okrem iného vrátane podmienok týkajúcich sa požiadavky minimálneho trestu za vydanie a dôvodov, na základe ktorých dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže odmietnuť vydať osobu.

9. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, sa v súlade so svojím vnútroštátnym právom snažia o urýchlenie postupu vydania a zjednodušenie s tým súvisiacich dôkazných požiadaviek v súvislosti s každým trestným činom, na ktorý sa vzťahuje tento článok.

10. Podľa ustanovení svojho vnútroštátneho práva a svojich dohôd o vydávaní osôb môže dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, po tom, ako sa presvedčí, že si to vyžadujú okolnosti a že tieto okolnosti sú naliehavé, a to na požiadanie žiadajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou, vrátane prípadu, keď je táto žiadosť zaslaná prostredníctvom existujúcich kanálov Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície, vziať do väzby osobu, o ktorej vydanie sa žiada a ktorá sa nachádza na jeho území, alebo prijať iné vhodné opatrenia s cieľom zabezpečiť prítomnosť tejto osoby na vydávacom konaní.

11. Ak štát, ktorý je zmluvnou stranou, na území ktorého sa nachádza údajný páchateľ, nevydá túto osobu v súvislosti s trestným činom, na ktorý sa vzťahuje tento článok, výlučne z toho dôvodu, že táto osoba je jeho štátnym príslušníkom, tento štát je povinný na žiadosť štátu, ktorý je zmluvnou stranou, ktorý požaduje vydanie, bezodkladne predložiť danú vec svojim príslušným orgánom na účely trestného stíhania. Tieto orgány rozhodujú a vedú konanie rovnakým spôsobom ako v prípade ktoréhokoľvek iného trestného činu porovnateľného charakteru podľa vnútroštátneho práva daného štátu, ktorý je zmluvnou stranou. Dotknuté štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, navzájom spolupracujú, najmä pokiaľ ide o procesné a dôkazné aspekty, s cieľom zabezpečiť účinnosť takéhoto trestného stíhania.

12. Vždy, keď vnútroštátne právo štátu, ktorý je zmluvnou stranou, umožňuje vydať alebo inak odovzdať jedného z jeho štátnych príslušníkov len pod podmienkou, že táto osoba bude vrátená do tohto štátu na výkon trestu uloženého na základe súdneho konania alebo procesu, na účely ktorého sa žiadalo vydanie alebo odovzdanie tejto osoby, pričom tento štát a štát, ktorý požaduje vydanie tejto osoby, súhlasia s takouto možnosťou a s ostatnými podmienkami, ktoré považujú za primerané, takéto podmienečné vydanie alebo odovzdanie osoby sa považuje za postačujúce na splnenie záväzku stanoveného v odseku 11 tohto článku.

13. V prípade zamietnutia vydania osoby, o ktoré sa žiada na účely výkonu trestu, z dôvodu, že osoba, ktorej vydanie sa žiada, je štátnym príslušníkom dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, dožiadaný štát, ak to jeho vnútroštátne právo umožňuje a v súlade s požiadavkami tohto práva, zváži na žiadosť žiadajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou, výkon trestu uloženého podľa vnútroštátneho práva žiadajúceho štátu alebo jeho zvyšku.

14. Každej osobe, voči ktorej sa vedie konanie v súvislosti s ktorýmkoľvek z trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento článok, sa zaručuje spravodlivé zaobchádzanie na všetkých úrovniach súdneho konania vrátane poskytnutia všetkých práv a záruk podľa vnútroštátneho práva štátu, ktorý je zmluvnou stranou, na ktorého území sa táto osoba nachádza.

15. Žiadne ustanovenie tohto dohovoru sa nevykladá ako uloženie povinnosti vydať osobu, ak má dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, závažné dôvody domnievať sa, že žiadosť bola podaná s cieľom stíhať alebo potrestať osobu z dôvodu jej pohlavia, rasy, jazyka, náboženstva, národnosti, etnického pôvodu alebo politických názorov, alebo že vyhovenie žiadosti by spôsobilo ujmu na postavení tejto osoby z niektorého z týchto dôvodov.

16. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, nemôžu zamietnuť žiadosť o vydanie osoby len z toho dôvodu, že trestný čin sa považuje za trestný čin, ktorý sa týka aj daňových záležitostí.

17. Dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, sa predtým, ako odmietne vydať osobu, poradí so žiadajúcim štátom, ktorý je zmluvnou stranou, aby mu poskytol dostatočnú možnosť vyjadriť svoje názory a poskytnúť informácie týkajúce sa jeho tvrdení.

18. Dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, informuje žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, o svojom rozhodnutí týkajúcom sa vydania. Dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, informuje žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, o každom dôvode zamietnutia vydania, pokiaľ mu v tom nebráni vnútroštátne právo alebo jeho medzinárodné právne záväzky.

19. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo schválení dohovoru, alebo listiny o pristúpení k nemu oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov názov a adresu orgánu zodpovedného za podávanie alebo prijímanie žiadostí o vydanie alebo predbežnú väzbu. Generálny tajomník zriadi a aktualizuje register orgánov takto určených štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, zabezpečí, aby údaje vedené v registri boli vždy správne.

20. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, sa pokúsia uzatvoriť dvojstranné a mnohostranné dohody s cieľom vykonávať vydávanie osôb alebo zvýšiť jeho účinnosť.

Článok 38

Odovzdávanie odsúdených osôb

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, môžu s prihliadnutím na práva odsúdených osôb zvážiť uzavretie dvojstranných alebo mnohostranných dohôd o odovzdávaní osôb odsúdených na trest odňatia slobody alebo na iné formy odňatia slobody za trestné činy stanovené v súlade s týmto dohovorom na ich území, aby tam mohli dokončiť výkon svojho trestu. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, môžu zohľadniť aj otázky týkajúce sa súhlasu, rehabilitácie a reintegrácie.

Článok 39

Odovzdanie trestného konania

1. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zvážia možnosť vzájomného odovzdania trestného konania na účely trestného stíhania za trestný čin stanovený v súlade s týmto dohovorom, ak sa takéto odovzdanie považuje za odovzdanie v záujme riadneho výkonu spravodlivosti, najmä v prípadoch, keď je zapojených viacero jurisdikcií, a to s cieľom sústrediť trestné stíhanie.

2. Ak je štátu, ktorý je zmluvnou stranou, ktorý podmieňuje odovzdanie trestného konania existenciou zmluvy, doručená žiadosť o odovzdanie trestného konania od iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, s ktorým nemá uzatvorenú zmluvu v tejto oblasti, tento štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže považovať tento dohovor za právny základ na účely odovzdania trestného konania v súvislosti s ktorýmkoľvek trestným činom, na ktorý sa tento článok vzťahuje.

Článok 40

Všeobecné zásady a postupy týkajúce sa vzájomnej právnej pomoci

1. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, si v najväčšej možnej miere navzájom poskytnú vzájomnú právnu pomoc pri vyšetrovaniach, trestných stíhaniach a súdnych konaniach v súvislosti s trestnými činmi stanovenými v súlade s týmto dohovorom a na účely získavania dôkazov v elektronickej forme o trestných činoch stanovených v súlade s týmto dohovorom, ako aj o závažných trestných činoch.

2. Vzájomná právna pomoc sa poskytuje v najširšom možnom rozsahu, ktorý umožňujú právne predpisy, zmluvy a dohody dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, pokiaľ ide o vyšetrovania, trestné stíhania a súdne konania v súvislosti s trestnými činmi, za ktoré môže niesť zodpovednosť právnická osoba v súlade s článkom 18 tohto dohovoru na území žiadajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou.

3. Vzájomná právna pomoc poskytnutá v súlade s týmto článkom sa môže požadovať na tieto účely:

a) získanie dôkazov alebo vyhlásení od osôb;

b) doručovanie súdnych písomností;

c) vykonávanie prehliadok, zabavení a zmrazenia;

d) prehľadávanie elektronických údajov uložených prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií podľa článku 44 tohto dohovoru, alebo podobný prístup k takýmto údajom, alebo zabavenie alebo podobné zabezpečenie a zverejnenie takýchto údajov;

e) získanie prevádzkových údajov v reálnom čase podľa článku 45 tohto dohovoru;

f) zachytávanie obsahových údajov podľa článku 46 tohto dohovoru;

g) skúmanie objektov a miest;

h) poskytovanie informácií, dôkazov a odborných posudkov;

i) poskytovanie originálov alebo overených kópií príslušných dokumentov a záznamov vrátane vládnych, bankových, finančných, firemných alebo obchodných záznamov;

j) identifikácia alebo sledovanie príjmov z trestnej činnosti, majetku, prostriedkov alebo iných vecí na dôkazné účely;

k) umožnenie dobrovoľného dostavenia sa osôb na územie žiadajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou;

l) vymáhanie príjmov z trestnej činnosti;

m) akýkoľvek iný druh pomoci, ktorá nie je v rozpore s vnútroštátnym právom dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou.

4. Bez toho, aby tým bolo dotknuté vnútroštátne právo, príslušné orgány štátu, ktorý je zmluvnou stranou, môžu bez predchádzajúcej žiadosti zaslať informácie týkajúce sa trestných vecí príslušnému orgánu v inom štáte, ktorý je zmluvnou stranou, ak sa domnievajú, že takéto informácie by mohli pomôcť tomuto orgánu pri začatí alebo úspešnom dokončení vyšetrovania a trestného konania alebo by mohli viesť k tomu, že tento štát, ktorý je zmluvnou stranou, podá žiadosť podľa tohto dohovoru.

5. Zaslaním informácií podľa odseku 4 tohto článku nie je dotknuté vyšetrovanie a trestné konanie v štáte príslušných orgánov, ktoré tieto informácie poskytujú. Príslušné orgány, ktoré sú príjemcami týchto informácií, musia vyhovieť žiadosti, aby uvedené informácie zostali dôverné, a to aj dočasne, alebo aby sa obmedzilo ich použitie. To však prijímajúcemu štátu, ktorý je zmluvnou stranou, nebráni, aby vo svojom konaní poskytol obvinenej osobe informácie, ktoré svedčia v jej prospech. V takomto prípade prijímajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, informuje odovzdávajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, pred takýmto poskytnutím a, ak je o to požiadaný, poradí sa s odovzdávajúcim štátom, ktorý je zmluvnou stranou. Ak vo výnimočnom prípade nie je možné informovať o situácii vopred, prijímajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, okamžite o tomto poskytnutí informácií informuje odovzdávajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou.

6. Ustanoveniami tohto článku nie sú dotknuté záväzky vyplývajúce z akejkoľvek inej dvojstrannej alebo mnohostrannej zmluvy, ktorou sa v plnej miere alebo z časti riadi alebo bude riadiť vzájomná právna pomoc.

7. Odseky 8 až 31 tohto článku sa uplatňujú na žiadosti podané v súlade s týmto článkom, ak dané štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, nie sú viazané zmluvou o vzájomnej právnej pomoci. Ak sú štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, viazané takouto zmluvou, uplatnia sa zodpovedajúce ustanovenia takejto zmluvy, pokiaľ sa štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, nedohodli uplatniť namiesto nich odseky 8 až 31 tohto článku. Štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, sa dôrazne odporúča, aby uplatňovali ustanovenia týchto odsekov, ak sa tým uľahčuje spolupráca.

8. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, môžu odmietnuť poskytnúť vzájomnú právnu pomoc podľa tohto článku z dôvodu neexistencie obojstrannej trestnosti. Dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, však môže, ak to považuje za vhodné, poskytnúť pomoc v rozsahu, o akom rozhodne podľa svojho uváženia, a to bez ohľadu na to, či by toto konanie predstavovalo trestný čin podľa vnútroštátneho práva dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou. Pomoc môže byť odmietnutá, ak sa žiadosti týkajú záležitostí de minimis alebo záležitostí, pre ktoré je požadovaná spolupráca alebo pomoc dostupná podľa iných ustanovení tohto dohovoru.

9. Osoba, ktorá je zadržaná alebo si odpykáva trest na území jedného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, a ktorej prítomnosť v inom štáte, ktorý je zmluvnou stranou, sa požaduje na účely identifikácie, svedectva alebo poskytnutia inej pomoci pri získavaní dôkazov na účely vyšetrovania, trestného stíhania alebo súdneho konania v súvislosti s trestnými činmi stanovenými v súlade s týmto dohovorom, môže byť odovzdaná, ak sú splnené tieto podmienky:

a) táto osoba dobrovoľne poskytne svoj informovaný súhlas;

b) príslušné orgány oboch štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, sa dohodnú za takých podmienok, ktoré považujú za vhodné.

10. Na účely odseku 9 tohto článku:

a) štát, ktorý je zmluvnou stranou, do ktorého je osoba odovzdaná, je oprávnený a povinný držať odovzdanú osobu vo väzbe, pokiaľ to inak nepožaduje alebo nepovolí štát, ktorý je zmluvnou stranou, z ktorého bola osoba odovzdaná;

b) štát, ktorý je zmluvnou stranou, do ktorého bola osoba odovzdaná, bezodkladne splní svoj záväzok vrátiť osobu na účely väzby do štátu, ktorý je zmluvnou stranou, z ktorého bola osoba odovzdaná, ako sa vopred alebo inak dohodli príslušné orgány oboch štátov, ktoré sú zmluvnými stranami;

c) štát, ktorý je zmluvnou stranou, do ktorého je osoba odovzdaná, nepožaduje, aby štát, ktorý je zmluvnou stranou, z ktorého bola osoba odovzdaná, začal vydávacie konanie na účely návratu tejto osoby;

d) výkon trestu v štáte, z ktorého bola osoba odovzdaná, sa odovzdanej osobe započíta do času stráveného vo väzbe v štáte, ktorý je zmluvnou stranou, do ktorého bola odovzdaná.

11. Pokiaľ s tým štát, ktorý je zmluvnou stranou, z ktorého má byť osoba odovzdaná v súlade s odsekmi 9 a 10 tohto článku, nesúhlasí, táto osoba, a to bez ohľadu na jej štátnu príslušnosť, nesmie byť trestne stíhaná, zadržiavaná, trestaná ani inak obmedzovaná na slobode na území štátu, do ktorého je odovzdávaná, v súvislosti so skutkami, opomenutiami alebo odsúdeniami, ktoré predchádzali jej odchodu z územia štátu, z ktorého bola odovzdaná.

12. a) Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, určí ústredný orgán alebo orgány, ktoré budú mať zodpovednosť a právomoc prijímať žiadosti o vzájomnú právnu pomoc, a buď za ich vybavenie alebo odovzdanie príslušným orgánom na vybavenie. Ak je v štáte, ktorý je zmluvnou stranou, osobitný región alebo osobitné územie so samostatným systémom vzájomnej právnej pomoci, tento štát môže určiť odlišný ústredný orgán, ktorý bude mať pre daný región alebo územie rovnakú funkciu.

b) Ústredné orgány zabezpečia rýchle a riadne vybavenie alebo odovzdanie žiadosti. V prípade, že ústredný orgán odovzdáva žiadosť na vybavenie príslušnému orgánu, vyzve príslušný orgán k rýchlemu a riadnemu vybaveniu žiadosti.

c) Generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov sa oznámi ústredný orgán určený na tento účel v čase, keď každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, ukladá svoju ratifikačnú listinu, listinu o prijatí alebo schválení tohto dohovoru alebo o pristúpení k nemu. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov zriadi a aktualizuje register ústredných orgánov určených štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, zabezpečí, aby podrobnosti vedené v registri boli vždy správne.

d) Žiadosti o vzájomnú právnu pomoc a akékoľvek komunikácia súvisiaca s nimi sa odovzdávajú medzi ústrednými orgánmi určenými štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami. Touto požiadavkou nie je dotknuté právo štátu, ktorý je zmluvnou stranou, požadovať, aby mu takéto žiadosti a komunikácia boli adresované cez diplomatické kanály a v naliehavých prípadoch, ak sa tak štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, dohodnú a ak je to možné, prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície.

13. Žiadosti sa vyhotovia v písomnej forme alebo, ak je to možné, akýmkoľvek prostriedkom spôsobilým vyhotoviť písomný záznam v jazyku, ktorý je prijateľný pre dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, a to za podmienok, ktoré umožnia tomuto štátu overiť ich pravosť. Generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov sa oznámi jazyk alebo jazyky prijateľné pre každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, v čase, keď tento štát ukladá svoju ratifikačnú listinu, listinu o prijatí alebo schválení tohto dohovoru alebo listinu o pristúpení k nemu. V naliehavých prípadoch a ak sa tak štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, dohodli, žiadosť môže byť podaná ústne, ale musí byť bezodkladne potvrdená písomne.

14. Ak to nezakazujú ich príslušné právne predpisy, ústredné orgány štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, sa vyzývajú, aby zasielali a prijímali žiadosti o vzájomnú právnu pomoc a s nimi súvisiacu komunikáciu, ako aj dôkazy v elektronickej forme a za podmienok, ktoré umožňujú dožiadanému štátu, ktorý je zmluvnou stranou, zistiť pravosť a zaistiť bezpečnosť komunikácie.

15. Žiadosť o poskytnutie vzájomnej právnej pomoci obsahuje tieto náležitosti:

a) totožnosť orgánu, ktorý žiadosť podáva;

b) predmet a povaha vyšetrovania, trestného stíhania alebo súdneho konania, ktorého sa žiadosť týka, ako aj názov a úlohy orgánu, ktorý vedie vyšetrovanie, trestné stíhanie alebo súdne konanie;

c) súhrn relevantných skutočností s výnimkou prípadov, keď ide o žiadosti na účely doručovania súdnych písomností;

d) opis požadovanej pomoci a podrobnosti o akomkoľvek konkrétnom postupe, podľa ktorého chce žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, postupovať;

e) ak je to možné a vhodné, totožnosť, miesto pobytu a štátnu príslušnosť každej dotknutej osoby, ako aj krajinu pôvodu, opis a umiestnenie každej dotknutej položky alebo účtov;

f) v prípade potreby obdobie, na ktoré sa dôkaz, informácia alebo iná pomoc požaduje; a

g) účel, na ktorý sa dôkaz, informácia alebo iná pomoc požaduje.

16. Dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže požadovať dodatočné informácie, ak sa to zdá potrebné na vybavenie žiadosti v súlade s jeho vnútroštátnym právom alebo ak to môže uľahčiť takého vybavenie.

17. Žiadosť musí byť vybavená v súlade s vnútroštátnym právom dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, a v rozsahu, v akom to nie je v rozpore s vnútroštátnym právom dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, a, ak je to možné, v súlade s postupmi určenými v žiadosti.

18. Vždy, keď je to možné, a v súlade so základnými zásadami vnútroštátneho práva, ak sa osoba nachádza na území štátu, ktorý je zmluvnou stranou, a má byť vypočutá ako svedok, obeť alebo znalec justičnými orgánmi iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, prvý štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže na žiadosť druhého štátu povoliť, aby sa vypočutie uskutočnilo prostredníctvom videokonferencie, ak nie je možné alebo žiaduce, aby sa dotknutá osoba osobne dostavila na územie žiadajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, môžu súhlasiť, aby vypočutie viedol súdny orgán žiadajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou, a aby sa na ňom zúčastnil súdny orgán dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou. Ak dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, nemá prístup k technickým prostriedkom potrebným na uskutočnenie videokonferencie, takéto prostriedky môže po vzájomnej dohode poskytnúť žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou.

19. Žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, bez predchádzajúceho súhlasu dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, nezašle ani nepoužije informácie alebo dôkazy poskytnuté dožiadaným štátom, ktorý je zmluvnou stranou, na iné vyšetrovania, trestné stíhania alebo súdne konania ako sú tie, ktoré sa uvádzajú v žiadosti. Žiadne ustanovenie tohto odseku nebráni žiadajúcemu štátu, ktorý je zmluvnou stranou, aby počas svojho pojednávania poskytne informácie alebo dôkazy, ktoré svedčia v prospech obvineného. V takom prípade žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, informuje pred ich poskytnutím dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, a, ak o to požiada, poradí sa s dožiadaným štátom, ktorý je zmluvnou stranou. Ak vo výnimočnom prípade, nie je možné informovať o situácii vopred, žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, okamžite informuje dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, o takomto poskytnutí.

20. Žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže požiadať, aby dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, zachoval dôvernosť, pokiaľ ide o skutočnosti a podstatu žiadosti, s výnimkou rozsahu, ktorý je potrebný na vybavenie žiadosti. Ak dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, nemôže vyhovieť požiadavke zachovania dôvernosti, bezodkladne o tom informuje žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou.

21. Vzájomnú právnu pomoc je možné zamietnuť:

a) ak žiadosť nie je podaná v súlade s ustanoveniami tohto článku;

b) ak sa dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, domnieva, že vybavenie žiadosti by mohlo poškodiť jeho zvrchovanosť, bezpečnosť, verejný poriadok alebo iné základné záujmy;

c) ak by orgány dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, mali podľa svojho vnútroštátneho práva zakázané vykonať požadované opatrenie v súvislosti s akýmkoľvek podobným trestným činom, ak by mali právomoc vo veci jeho vyšetrovania, trestného stíhania alebo súdneho konania;

d) ak by to vyhovenie žiadosti bolo v rozpore s právnym systémom dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, týkajúcim sa vzájomnej právnej pomoci.

22. Žiadne ustanovenie tohto dohovoru sa nevykladá ako uloženie povinnosti poskytnúť vzájomnú právnu pomoc, ak má dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, závažné dôvody domnievať sa, že žiadosť bola podaná s cieľom stíhať alebo potrestať osobu z dôvodu jej pohlavia, rasy, jazyka, náboženstva, národnosti, etnického pôvodu alebo politických názorov, alebo že vyhovenie žiadosti by spôsobilo ujmu na postavení tejto osoby z niektorého z týchto dôvodov.

23. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, nemôžu zamietnuť žiadosť o vzájomnú právnu pomoc len z toho dôvodu, že trestný čin sa považuje za trestný čin, ktorý sa týka aj daňových záležitostí.

24. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, nemôžu odmietnuť poskytnúť vzájomnú právnu pomoc podľa tohto článku z dôvodu bankového tajomstva.

25. Každé odmietnutie poskytnutia vzájomnej právnej pomoci sa musí zdôvodniť.

26. Dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, vybaví žiadosť o vzájomnú právnu pomoc hneď, ako to bude možné, pričom v maximálnom možnom rozsahu zohľadní všetky lehoty, ktoré žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, navrhol a ktoré boli, najlepšie v samotnej žiadosti, zdôvodnené. Dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, odpovie na primerané žiadosti žiadajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou, o stave a pokroku, ktorý dosiahol pri vybavovaní žiadosti. Žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, okamžite informuje dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, ak požadovaná pomoc už nie je potrebná.

27. Dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže odložiť vzájomnú právnu pomoc z dôvodu, že zasahuje do prebiehajúceho vyšetrovania, trestného stíhania alebo súdneho konania.

28. Dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, sa pred zamietnutím žiadosti podľa odseku 21 tohto článku alebo odložením jej vybavenia podľa odseku 27 tohto článku poradí so žiadajúcim štátom, ktorý je zmluvnou stranou, s cieľom posúdiť, či je možné poskytnúť pomoc za takých podmienok, ktoré považuje za potrebné. Ak žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme pomoc na základe týchto podmienok, tieto podmienky musí dodržiavať.

29. Bez toho, aby tým bolo dotknuté uplatňovanie odseku 11 tohto článku, svedok, znalec alebo iná osoba, ktorá na žiadosť žiadajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou, súhlasí s tým, že bude vypovedať v konaní alebo pomáhať pri vyšetrovaní, trestnom stíhaní alebo súdnom konaní na území žiadajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou, nesmie byť na tomto území stíhaná, zadržaná, trestaná ani inak obmedzená na osobnej slobode v súvislosti so skutkami, opomenutiami alebo odsúdeniami, ktoré predchádzali jej odchodu z územia dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou. Takáto záruka osobnej bezpečnosti sa skončí, keď mal svedok, znalec alebo iná osoba možnosť odísť v lehote 15 po sebe nasledujúcich dní alebo v akejkoľvek inej lehote dohodnutej medzi štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami, odo dňa, keď bola táto osoba informovaná, že súdne orgány už jej prítomnosť nevyžadujú, a napriek tomu dobrovoľne zostala na území žiadajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou, alebo sa po jeho opustení vrátila z vlastnej vôle.

30. Bežné náklady na vybavenie žiadosti znáša dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, pokiaľ sa dotknuté štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, nedohodnú inak. Ak na vybavenie žiadosti sú alebo budú potrebné náklady podstatného alebo mimoriadneho charakteru, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, sa poradia s cieľom stanoviť podmienky, za ktorých sa žiadosť vybaví, vrátane spôsobu, akým budú znášať náklady.

31. Dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou,:

a) poskytne žiadajúcemu štátu, ktorý je zmluvnou stranou, kópie vládnych záznamov, dokumentov alebo informácie, ktorými disponuje a ktoré sú podľa jeho vnútroštátneho práva dostupné širokej verejnosti;

b) môže podľa vlastného uváženia poskytnúť žiadajúcemu štátu, ktorý je zmluvnou stranou, a to v plnom rozsahu alebo čiastočne, a za podmienok, ktoré považuje za náležité, kópie akýchkoľvek vládnych záznamov, dokumentov alebo informácií, ktorými disponuje a ktoré sú podľa jeho vnútroštátneho práva dostupné širokej verejnosti.

32. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, podľa potreby zvážia možnosť uzatvorenia dvojstranných alebo viacstranných dohôd, ktoré by slúžili na účely ustanovení tohto článku, ich praktického vykonávania alebo posilnenia.

Článok 41

Sieť 24/7

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, určí kontaktné miesto, ktoré bude k dispozícii 24 hodín denne, sedem dní v týždni, s cieľom zabezpečiť poskytovanie okamžitej pomoci na účely konkrétnych vyšetrovaní trestných činov, trestných stíhaní alebo súdnych konaní týkajúcich sa trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom alebo na účely získania a uchovania dôkazov v elektronickej forme na účely odseku 3 tohto článku a v súvislosti s trestnými činmi stanovenými v súlade s týmto dohovorom, ako aj so závažnou trestnou činnosťou.

2. Generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov sa oznámia takéto kontaktné miesta. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov vedie aktualizovaný register kontaktných miest určených na účely tohto článku, pričom každoročne zasiela štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, aktualizovaný zoznam kontaktných miest.

3. Takáto pomoc zahŕňa uľahčenie alebo, ak to umožňuje vnútroštátne právo a prax dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, priame vykonávanie týchto opatrení:

a) poskytovanie technického poradenstva;

b) ochrana uložených elektronických údajov podľa článkov 42 a 43 tohto dohovoru, podľa potreby vrátane informácií o mieste, kde sa nachádza poskytovateľ služieb, ak sú dožiadanému štátu, ktorý je zmluvnou stranou, známe, s cieľom pomôcť žiadajúcemu štátu, ktorý je zmluvnou stranou, pri podávaní žiadosti;

c) získanie dôkazov a poskytovanie právnych informácií;

d) lokalizácia podozrivých osôb alebo

e) poskytovanie elektronických údajov s cieľom odvrátiť núdzovú situáciu.

4. Kontaktné miesto štátu, ktorý je zmluvnou stranou, musí mať kapacity na urýchlené uskutočňovanie komunikácie s kontaktným miestom iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou. Ak kontaktné miesto určené štátom, ktorý je zmluvnou stranou, nie je súčasťou orgánu alebo orgánov tohto štátu, ktorý je zmluvnou stranou, zodpovedných za vzájomnú právnu pomoc alebo vydávanie osôb, toto kontaktné miesto zabezpečí, aby bolo schopné urýchlene koordinovať svoju činnosť s týmto orgánom alebo týmito orgánmi.

5. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, zabezpečí, aby bol k dispozícii vyškolený personál s potrebným vybavením na zabezpečenie prevádzky siete 24/7.

6. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, môžu v prípade potreby a v medziach svojich vnútroštátnych právnych predpisov využívať a posilňovať aj existujúce autorizované siete kontaktných miest vrátane sietí 24/7 Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície pre počítačovú kriminalitu na účely rýchlej vzájomnej policajnej spolupráce a iných metód spolupráce pri výmene informácií.

Článok 42

Medzinárodná spolupráca na účely urýchleného uchovania uložených elektronických údajov

1. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže požiadať iný štát, ktorý je zmluvnou stranou, aby v súlade s článkom 25 tohto dohovoru nariadil alebo inak zabezpečil urýchlené uchovanie elektronických údajov uložených prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií, ktorý sa nachádza na území tohto iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, a v súvislosti s ktorými má žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, v úmysle podať žiadosť o vzájomnú právnu pomoc pri prehľadávaní elektronických údajov alebo pri podobnom prístupe k nim, pri ich zabavení alebo podobnom zabezpečení, alebo pri ich sprístupnení.

2. Žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže využiť sieť 24/7 stanovenú v článku 41 tohto dohovoru na vyžiadanie informácií o mieste uloženia elektronických údajov prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií a prípadne informácií o mieste, kde sa nachádza poskytovateľ služieb.

3. V žiadosti o uchovanie podanej podľa odseku 1 tohto článku sa uvedie:

a) orgán, ktorý žiada uchovanie;

b) trestný čin, ktorý je predmetom vyšetrovania trestného činu, trestného stíhania alebo súdneho konania, a stručné zhrnutie súvisiacich skutočností;

c) uložené elektronické údaje, ktoré sa majú uchovať, a ich vzťah k trestnému činu;

d) všetky dostupné informácie, ktoré identifikujú správcu uložených elektronických údajov alebo miesto, kde sa nachádza systém informačných a komunikačných technológií;

e) nevyhnutnosť uchovania;

f) skutočnosť, že žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, má v úmysle podať žiadosť o vzájomnú právnu pomoc pri prehľadávaní uložených elektronických údajov alebo pri podobnom prístupe k nim, pri ich zabavení alebo podobnom zabezpečení, alebo pri ich sprístupnení;

g) v relevantných prípadoch potrebu zachovať dôvernosť žiadosti o uchovanie a neoznamovať ju používateľovi.

4. Po prijatí žiadosti od iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, prijme dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, všetky vhodné opatrenia na urýchlené uchovanie určených elektronických údajov v súlade so svojím vnútroštátnym právom. Na účely odpovede na žiadosť sa nevyžaduje obojstranná trestnosť ako podmienka zabezpečenia takéhoto uchovania.

5. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, ktorý vyžaduje obojstrannú trestnosť ako podmienku odpovede na žiadosť o vzájomnú právnu pomoc pri prehľadávaní uložených elektronických údajov alebo pri podobnom prístupe k nim, pri ich zabavení alebo podobnom zabezpečení, alebo pri ich sprístupnení, si môže v súvislosti s inými trestnými činmi, ako sú trestné činy stanovené v súlade s týmto dohovorom, vyhradiť právo odmietnuť žiadosť o uchovanie podľa tohto článku v prípadoch, keď má dôvody domnievať sa, že v čase sprístupnenia by podmienka obojstrannej trestnosti nemohla byť splnená.

6. Okrem toho možno žiadosť o uchovanie zamietnuť len na základe dôvodov uvedených v článku 40 ods. 21 písm. b) a c) a ods. 22 tohto dohovoru.

7. Ak sa dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, domnieva, že uchovaním sa nezabezpečí budúca dostupnosť údajov alebo sa ním ohrozí dôvernosť vyšetrovania žiadajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou, alebo sa jeho vyšetrovanie inak ohrozí, bezodkladne o tom informuje žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, ktorý potom rozhodne, či by sa mala žiadosť napriek tomu vybaviť.

8. Každé uchovanie vykonané v reakcii na žiadosť podanú podľa odseku 1 tohto článku sa vykoná na obdobie najmenej 60 dní, aby žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, mohol predložiť žiadosť o prehľadanie údajov alebo o podobný prístup k nim, o ich zabavenie alebo podobné zabezpečenie, alebo o ich sprístupnenie. Po prijatí takejto žiadosti sa údaje naďalej uchovávajú až do rozhodnutia o tejto žiadosti.

9. Pred uplynutím lehoty na uchovanie uvedenej v odseku 8 tohto článku môže žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, požiadať o predĺženie lehoty na uchovanie.

Článok 43

Medzinárodná spolupráca na účely urýchleného sprístupnenia uchovaných prevádzkových údajov

1. Ak dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, počas vybavovania žiadosti podanej podľa článku 42 tohto dohovoru s cieľom uchovať prevádzkové údaje týkajúce sa konkrétnej komunikácie zistí, že na prenose komunikácie sa podieľal poskytovateľ služieb v inom štáte, ktorý je zmluvnou stranou, dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, urýchlene sprístupní žiadajúcemu štátu, ktorý je zmluvnou stranou, dostatočné množstvo prevádzkových údajov na identifikáciu tohto poskytovateľa služieb a cesty, ktorou bola komunikácia prenášaná.

2. Sprístupnenie prevádzkových údajov podľa odseku 1 tohto článku možno odmietnuť len na základe dôvodov uvedených v článku 40 ods. 21 písm. b) a c) a ods. 22 tohto dohovoru.

Článok 44

Vzájomná právna pomoc pri prístupe k uloženým elektronickým údajom

1. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže požiadať iný štát, ktorý je zmluvnou stranou, o prehľadanie elektronických údajov uložených prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií nachádzajúceho sa na území dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, vrátane elektronických údajov, ktoré boli uchované podľa článku 42 tohto dohovoru, alebo ho môže požiadať o podobný prístup k takýmto údajom, o ich zabavenie alebo podobné zabezpečenie a o ich sprístupnenie.

2. Dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, odpovie na žiadosť prostredníctvom uplatnenia príslušných medzinárodných nástrojov a právnych predpisov uvedených v článku 35 tohto dohovoru a v súlade s ostatnými príslušnými ustanoveniami tejto kapitoly.

3. Na žiadosť sa odpovedá urýchlene, ak:

a) existujú dôvody domnievať sa, že hrozí mimoriadne riziko straty alebo pozmenenia príslušných údajov; alebo

b) v nástrojoch a právnych predpisoch uvedených v odseku 2 tohto článku sa inak ustanovuje urýchlená spolupráca.

Článok 45

Vzájomná právna pomoc pri získavaní prevádzkových údajov v reálnom čase

1. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, sa usilujú poskytovať si vzájomnú právnu pomoc pri získavaní prevádzkových údajov, ktoré súvisia s určenými komunikáciami na ich území prenášanými prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií, v reálnom čase. V súlade s ustanoveniami odseku 2 tohto článku sa takáto pomoc riadi podmienkami a postupmi stanovenými podľa vnútroštátneho práva.

2. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, sa usiluje poskytovať takúto pomoc aspoň v súvislosti s trestnými činmi, pri ktorých by bolo získavanie prevádzkových údajov v reálnom čase k dispozícii v prípade podobnej vnútroštátnej veci.

3. V žiadosti podanej v súlade s odsekom 1 tohto článku sa uvedie:

a) názov žiadajúceho orgánu;

b) zhrnutie hlavných skutočností a povahy vyšetrovania, trestného stíhania alebo súdneho konania, ktorého sa žiadosť týka;

c) elektronické údaje, v súvislosti s ktorými sa vyžaduje získanie prevádzkových údajov, a ich vzťah k trestnému činu;

d) všetky dostupné údaje, ktoré identifikujú vlastníka údajov alebo miesto, kde sa nachádza systém informačných a komunikačných technológií;

e) odôvodnenie potreby získania prevádzkových údajov;

f) obdobie, za ktoré sa majú prevádzkové údaje získať, a zodpovedajúce odôvodnenie jeho trvania.

Článok 46

Vzájomná právna pomoc pri zachytávaní obsahových údajov

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, sa usilujú poskytovať si vzájomnú právnu pomoc pri získavaní v reálnom čase alebo zaznamenávaní obsahových údajov o určených komunikácií prenášaných prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií v rozsahu povolenom podľa zmlúv uplatniteľných na ne alebo podľa ich vnútroštátneho práva.

Článok 47

Spolupráca v oblasti presadzovania práva

1. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, vzájomne úzko spolupracujú v súlade s ich príslušnými vnútroštátnymi právnymi a správnymi systémami s cieľom zvýšiť účinnosť postupu v oblasti presadzovania práva v boji proti trestným činom stanovených v súlade s týmto dohovorom. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, najmä prijmú účinné opatrenia s cieľom:

a) posilniť a v prípade potreby vytvoriť komunikačné kanály medzi svojimi príslušnými orgánmi, agentúrami a útvarmi s prihliadnutím na existujúce kanály vrátane kanálov Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície v záujme uľahčenia bezpečnej a rýchlej výmeny informácií týkajúcich sa všetkých aspektov trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom vrátane prepojení s inými trestnými činnosťami, ak to dotknuté štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, považujú za vhodné;

b) spolupracovať s ostatnými štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami, pri vykonávaní vyšetrovania v súvislosti s trestnými činmi stanovenými v súlade s týmto dohovorom, ktoré sa týka:

   i) totožnosti, miesta pobytu a činností osôb podozrivých z účasti na trestných činoch alebo miesta, kde sa nachádzajú iné dotknuté osoby,

   ii) pohybu príjmov z trestnej činnosti alebo majetku pochádzajúceho zo spáchania takýchto trestných činov,

   iii) pohybu majetku, zariadenia alebo iných prostriedkov používaných alebo určených na používanie pri páchaní týchto trestných činov;

c) poskytovať si podľa potreby potrebné položky alebo údaje na analytické alebo vyšetrovacie účely;

d) vymieňať si podľa potreby s ostatnými štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami, informácie o osobitných prostriedkoch a metódach používaných na páchanie trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom vrátane používania falošnej totožnosti, falšovaných, pozmenených alebo falošných dokumentov a iných prostriedkov na utajenie činností, ako aj informácie o taktikách, technikách a postupoch v oblasti počítačovej kriminality;

e) zjednodušiť účinnú koordináciu medzi svojimi príslušnými orgánmi, agentúrami a útvarmi v záujme podpory výmeny pracovníkov a ďalších odborníkov vrátane vysielania styčných dôstojníkov na základe dvojstranných dohôd medzi dotknutými štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami;

f) vymieňať si informácie a koordinovať správne a iné opatrenia, ktoré boli podľa potreby prijaté na účely včasnej identifikácie trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom.

2. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, v záujme plnenia tohto dohovoru zvážia uzatvorenie dvojstranných alebo viacstranných dohôd o priamej spolupráci medzi ich orgánmi presadzovania práva a v prípade, že takéto dohody už existujú, zvážia ich zmenu. Ak takéto dohody medzi dotknutými štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami, neexistujú, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, môžu považovať tento dohovor za základ na účely ich vzájomnej spolupráce v oblasti presadzovania práva v súvislosti s trestnými činmi stanovenými v súlade s týmto dohovorom. Vždy, keď je to vhodné, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, v plnej miere využijú dohody, a to vrátane medzinárodných alebo regionálnych organizácií, s cieľom posilniť spoluprácu medzi svojimi orgánmi presadzovania práva.

Článok 48

Spoločné vyšetrovania

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zvážia uzavretie dvojstranných alebo mnohostranných dohôd, na základe ktorých môžu dotknuté príslušné orgány zriadiť spoločné vyšetrovacie orgány v súvislosti s trestnými činmi stanovenými v súlade s týmto dohovorom, ktoré sú predmetom vyšetrovaní trestných činov, trestných stíhaní alebo súdnych konaní v jednom alebo vo viacerých štátoch. Ak takéto dohody neexistujú, spoločné vyšetrovania sa môžu vykonávať na základe jednotlivých dohôd. Zúčastnené štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zabezpečia, aby sa plne rešpektovala zvrchovanosť štátu, ktorý je zmluvnou stranou, na ktorého území sa takéto vyšetrovania uskutočňujú.

Článok 49

Mechanizmy vymáhania majetku prostredníctvom medzinárodnej spolupráce pri konfiškácii

1. S cieľom poskytovať vzájomnú právnu pomoc podľa článku 50 tohto dohovoru v súvislosti s majetkom, ktorý sa získal prostredníctvom trestného činu stanoveného v súlade s týmto dohovorom alebo ktorý sa použil na takýto trestný čin, každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, v súlade so svojím vnútroštátnym právom:

a) prijme také opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby jeho príslušné orgány mohli vykonať príkaz na konfiškáciu vydaný súdom iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou;

b) prijme také opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby jeho príslušné orgány, ak majú právomoc v danej veci, mohli nariadiť konfiškáciu takéhoto majetku zahraničného pôvodu vydaním rozhodnutia o trestnom čine prania špinavých peňazí alebo o takom inom trestnom čine, ktorý môže patriť do jeho právomoci, alebo na základe iných postupov povolených podľa jeho vnútroštátneho práva; a

c) zváži prijatie opatrení, ktoré môžu byť potrebné na umožnenie konfiškácie takéhoto majetku bez odsúdenia v prípadoch, keď páchateľa nemožno stíhať z dôvodu smrti, úteku alebo neprítomnosti, alebo v iných náležitých prípadoch.

2. Na účely poskytnutia vzájomnej právnej pomoci na základe žiadosti podanej podľa článku 50 ods. 2 tohto dohovoru každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, v súlade so svojím vnútroštátnym právom:

a) prijme také opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby jeho príslušné orgány mohli zmraziť alebo zabaviť majetok na základe príkazu na zmrazenie alebo zabavenie vydaného súdom alebo príslušným orgánom žiadajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou, ktorý poskytuje dožiadanému štátu, ktorý je zmluvnou stranou, primeraný dôvod domnievať sa, že existujú dostatočné dôvody na prijatie takýchto opatrení a že majetok by nakoniec podliehal príkazu na konfiškáciu na účely odseku 1 písm. a) tohto článku;

b) prijme také opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby umožnil svojím príslušným orgánom zmraziť alebo zabaviť majetok na základe žiadosti, ktorá poskytuje dožiadanému štátu, ktorý je zmluvnou stranou, primeraný dôvod domnievať sa, že existujú dostatočné dôvody na prijatie takýchto opatrení a že majetok by bol nakoniec predmetom príkazu na konfiškáciu na účely odseku 1 písm. a) tohto článku; a

c) zváži prijatie dodatočných opatrení s cieľom umožniť svojim príslušným orgánom uchovať majetok na účely konfiškácie, napríklad na základe zatknutia v zahraničí alebo obvinenia súvisiaceho s nadobudnutím takéhoto majetku.

Článok 50

Medzinárodná spolupráca na účely konfiškácie

1. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, ktorému iný štát, ktorý je zmluvnou stranou a ktorý má právomoc vo veci trestného činu stanoveného v súlade s týmto dohovorom, doručil žiadosť o konfiškáciu príjmov z trestnej činnosti, majetku, zariadenia alebo iných prostriedkov uvedených v článku 31 ods. 1 tohto dohovoru, ktoré sa nachádzajú na jeho území, v čo najväčšom možnom rozsahu v rámci svojho vnútroštátneho právneho systému:

a) predloží svojim príslušným orgánom žiadosť na účely získania príkazu na konfiškáciu a, ak je takýto príkaz vydaný, vykoná ho; alebo

b) predloží svojim príslušným orgánom na účely vykonania v požadovanom rozsahu príkaz na konfiškáciu vydaný súdom na území žiadajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou, v súlade s článkom 31 ods. 1 tohto dohovoru, pokiaľ sa týka príjmov z trestnej činnosti, majetku, zariadenia alebo iných prostriedkov nachádzajúcich sa na území dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou.

2. V nadväznosti na žiadosť iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou a ktorý má právomoc vo veci trestného činu stanoveného v súlade s týmto dohovorom, dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme opatrenia na identifikáciu, vysledovanie a zmrazenie alebo zabavenie príjmov z trestnej činnosti, majetku, zariadenia alebo iných prostriedkov uvedených v článku 31 ods. 1 tohto dohovoru na účely prípadnej konfiškácie, ktorú nariadi buď žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, alebo na základe žiadosti podľa odseku 1 tohto článku dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou.

3. Na tento článok sa primerane vzťahujú ustanovenia článku 40 tohto dohovoru. Okrem informácií uvedených v článku 40 ods. 15 tohto dohovoru musia žiadosti podané podľa tohto článku obsahovať:

a) v prípade žiadosti týkajúcej sa odseku 1 písm. a) tohto článku opis majetku, ktorý sa má skonfiškovať, vrátane, pokiaľ je to možné, miesta, kde sa nachádza, a prípadne odhadovanej hodnoty majetku, ako aj opis skutočností, na ktoré sa žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, odvoláva a ktoré sú dostatočné na to, aby dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, mohol požadovať vydanie príkazu podľa svojho vnútroštátneho práva;

b) v prípade žiadosti týkajúcej sa odseku 1 písm. b) tohto článku právne prípustnú kópiu príkazu na konfiškáciu, z ktorého vychádza žiadosť a ktorý bol vydaný žiadajúcim štátom, ktorý je zmluvnou stranou, opis skutočností a informácie, pokiaľ ide o rozsah, v akom sa výkon príkazu požaduje, vyhlásenie, v ktorom sa uvedú opatrenia prijaté žiadajúcim štátom, ktorý je zmluvnou stranou, na zabezpečenie primeraného oznámenia tretím stranám konajúcim v dobrej viere a na zabezpečenie riadneho procesu, ako aj vyhlásenie, že príkaz na konfiškáciu je právoplatný;

c) v prípade žiadosti týkajúcej sa odseku 2 tohto článku opis skutočností, na ktoré sa žiadajúci štát, ktorý je zmluvnou stranou, odvoláva, a opis požadovaných opatrení a, ak je k dispozícii, právne prípustnú kópiu príkazu, z ktorého žiadosť vychádza.

4. Rozhodnutia alebo opatrenia uvedené v odsekoch 1 a 2 tohto článku prijíma dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, v súlade s ustanoveniami a podľa ustanovení svojho vnútroštátneho práva a svojich procesných pravidiel alebo akejkoľvek dvojstrannej alebo mnohostrannej zmluvy alebo dohody, ktorými môže byť vo vzťahu k žiadajúcemu štátu, ktorý je zmluvnou stranou, viazaný.

5. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, poskytne generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov kópie svojich právnych predpisov a nariadení, ktorými sa vykonáva tento článok, a akýchkoľvek následných zmien týchto právnych predpisov a nariadení alebo ich opis.

6. Ak sa štát, ktorý je zmluvnou stranou, rozhodne podmieniť prijatie opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku existenciou príslušnej zmluvy, tento štát, ktorý je zmluvnou stranou, považuje tento dohovor za nevyhnutný a dostatočný zmluvný základ.

7. Ak dožiadanému štátu, ktorý je zmluvnou stranou, nebudú doručené dostatočné a včasné dôkazy alebo ak má majetok hodnotu *de minimis*, spolupráca podľa tohto článku môže byť tiež odmietnutá alebo predbežné opatrenia môžu byť zrušené.

8. Vždy, keď je to možné, dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, pred zrušením akéhokoľvek predbežného opatrenia prijatého podľa tohto článku poskytne žiadajúcemu štátu, ktorý je zmluvnou stranou, možnosť predložiť dôvody na pokračovanie tohto opatrenia.

9. Ustanovenia tohto článku sa nevykladajú tak, že sa dotýkajú práv tretích osôb nadobudnutých v dobrej viere.

10. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zvážia uzavretie dvojstranných alebo mnohostranných zmlúv alebo dohôd s cieľom zvýšiť účinnosť medzinárodnej spolupráce podľa tohto článku.

Článok 51

Špeciálna spolupráca

Bez toho, aby tým bolo dotknuté vnútroštátne právo, každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, sa usiluje prijať opatrenia, ktoré mu bez toho, aby tým boli dotknuté jeho vlastné vyšetrovania trestných činov, trestné stíhania alebo súdne konania, umožnia postúpiť informácie o príjmoch z trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom inému štátu, ktorý je zmluvnou stranou, bez predchádzajúcej žiadosti, ak sa domnieva, že poskytnutie takýchto informácií by mohlo prijímajúcemu štátu, ktorý je zmluvnou stranou, pomôcť pri začatí alebo vykonávaní vyšetrovaní trestných činov, trestných stíhaní alebo súdnych konaní alebo by mohlo viesť k podaniu žiadosti týmto štátom, ktorý je zmluvnou stranou, podľa článku 50 tohto dohovoru.

Článok 52

Vrátenie a likvidácia skonfiškovaných príjmov z trestnej činnosti alebo majetku

1. S príjmami z trestnej činnosti alebo majetkom skonfiškovaným štátom, ktorý je zmluvnou stranou, podľa článku 31 alebo 50 tohto dohovoru naloží tento štát, ktorý je zmluvnou stranou, v súlade so svojím vnútroštátnym právom a správnymi postupmi.

2. V prípade konania na základe žiadosti podanej druhým štátom, ktorý je zmluvnou stranou, v súlade s článkom 50 tohto dohovoru, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, v rozsahu prípustnom podľa vnútroštátneho práva a v prípade potreby prednostne zvážia vrátenie skonfiškovaného majetku žiadajúcemu štátu, ktorý je zmluvnou stranou, aby mohol odškodniť obete trestného činu alebo vrátiť takéto príjmy z trestnej činnosti alebo tento majetok predchádzajúcim oprávneným vlastníkom.

3. Keď štát, ktorý je zmluvnou stranou, koná na základe žiadosti iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, podanou v súlade s článkami 31 a 50 tohto dohovoru, môže po náležitom zvážení odškodnenia obetí osobitne zvážiť uzavretie dohôd o:

a) odvedení hodnoty takýchto príjmov z trestnej činnosti alebo majetku alebo finančných prostriedkov získaných z predaja takýchto príjmov z trestnej činnosti alebo majetku alebo ich časti na účet určený v súlade s článkom 56 ods. 2 písm. c) tohto dohovoru a medzivládnym orgánom, ktoré sa špecializujú na boj proti počítačovej kriminalite;

b) zdieľaní takýchto príjmov z trestnej činnosti alebo majetku alebo finančných prostriedkov získaných z predaja takýchto príjmov z trestnej činnosti alebo majetku s inými štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami, na pravidelnej alebo individuálnej báze v súlade s ich vnútroštátnym právom alebo administratívnymi postupmi.

4. Ak je to vhodné a štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, nerozhodnú inak, dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, si môže odpočítať primerané výdavky, ktoré vznikli pri vyšetrovaniach, trestných stíhaniach alebo súdnych konaniach vedúcich k vráteniu alebo likvidácii skonfiškovaného majetku podľa tohto článku.

KAPITOLA VI

PREVENTÍVNE OPATRENIA

Článok 53

Preventívne opatrenia

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, sa usiluje v súlade so základnými zásadami svojho právneho systému vypracovať a zaviesť alebo zachovať účinné a koordinované politiky a najlepšie postupy s cieľom obmedziť existujúce alebo budúce príležitosti na páchanie počítačovej kriminality prostredníctvom vhodných legislatívnych, správnych alebo iných opatrení.

2. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme vhodné opatrenia v rámci svojich možností a v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho práva s cieľom podporovať aktívnu účasť príslušných osôb a subjektov mimo verejného sektora, ako sú mimovládne organizácie, organizácie občianskej spoločnosti, akademické inštitúcie, subjekty súkromného sektora, ako aj široká verejnosť, na príslušných aspektoch predchádzania trestným činom stanoveným v súlade s týmto dohovorom.

3. Preventívne opatrenia môžu zahŕňať:

a) posilňovanie spolupráce medzi agentúrami presadzovania práva alebo prokurátormi a príslušnými osobami a subjektmi mimo verejného sektora, ako sú mimovládne organizácie, organizácie občianskej spoločnosti, akademické inštitúcie a subjekty súkromného sektora, s cieľom riešiť príslušné aspekty predchádzania trestným činom stanoveným v súlade s týmto dohovorom a boja proti nim;

b) podporu informovanosti verejnosti o existencii, príčinách a závažnosti hrozby, ktorú predstavujú trestné činy stanovené v súlade s týmto dohovorom, prostredníctvom informačných aktivít pre verejnosť, vzdelávania verejnosti, programov mediálnej a informačnej gramotnosti a učebných osnov, ktoré podporujú účasť verejnosti na predchádzaní týmto trestným činom a boji proti nim;

c) budovanie kapacít a vynakladanie úsilia s cieľom zvýšiť kapacity vnútroštátnych systémov trestnej justície vrátane odbornej prípravy a rozvoja odborných znalostí medzi odborníkmi v oblasti trestnej justície ako súčasť národných stratégií v oblasti predchádzania trestným činom stanoveným v súlade s týmto dohovorom;

d) podnecovanie poskytovateľov služieb, aby prijali účinné opatrenia, ak je to možné vzhľadom na vnútroštátne okolnosti a v rozsahu povolenom vnútroštátnym právom, s cieľom posilniť bezpečnosť produktov, služieb a zákazníkov poskytovateľov služieb;

e) uznanie prínosu zákonných činností výskumných pracovníkov v oblasti bezpečnosti, ak sú určené výlučne na posilnenie a zlepšenie bezpečnosti produktov, služieb a zákazníkov poskytovateľov služieb nachádzajúcich sa na území štátu, ktorý je zmluvnou stranou, a to v rozsahu povolenom a za podmienok stanovených vnútroštátnym právom;

f) rozvíjanie, uľahčovanie a podporu programov a činností s cieľom odradiť osoby, ktorým hrozí, že sa zapoja do počítačovej kriminality, od toho, aby sa stali páchateľmi, ako aj s cieľom rozvíjať ich zručnosti zákonným spôsobom;

g) snahu o podporu opätovného začlenenia osôb odsúdených za trestné činy stanovené v súlade s týmto dohovorom do spoločnosti;

h) vypracovanie stratégií a politík v súlade s vnútroštátnym právom s cieľom predchádzať rodovo motivovanému násiliu, ku ktorému dochádza prostredníctvom využívania systému informačných a komunikačných technológií, a odstrániť ho, a to aj s prihliadnutím na osobitné okolnosti a potreby osôb v zraniteľných situáciách pri vypracúvaní preventívnych opatrení;

i) vyvíjanie osobitného a prispôsobeného úsilia s cieľom zaistiť bezpečnosť detí na internete, a to aj prostredníctvom vzdelávania a odbornej prípravy a zvyšovania povedomia verejnosti o sexuálnom zneužívaní alebo sexuálnom vykorisťovaní detí online a prostredníctvom revízie vnútroštátnych právnych rámcov a posilňovania medzinárodnej spolupráce zameranej na prevenciu, ako aj vyvíjanie úsilia s cieľom zabezpečiť rýchle odstránenie materiálov o sexuálnom zneužívaní detí alebo materiálov zobrazujúci sexuálne vykorisťovanie detí;

j) zvýšenie transparentnosti a podporu účasti verejnosti na rozhodovacích procesoch a zabezpečenie primeraného prístupu verejnosti k informáciám;

k) rešpektovanie, podporu a ochranu slobody vyhľadávať, prijímať a šíriť verejné informácie týkajúce sa počítačovej kriminality;

l) vypracovanie alebo posilňovanie podporných programov pre obete trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom;

m) predchádzanie a odhaľovanie presunov príjmov z trestnej činnosti a majetku súvisiaceho s trestnými činmi stanovenými v súlade s týmto dohovorom.

4. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme vhodné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby bol príslušný orgán alebo orgány, ktoré sú zodpovedné za predchádzanie počítačovej kriminalite a boj proti nej, známe a v prípade potreby prístupné verejnosti na účely nahlasovania, vrátane anonymného, akýchkoľvek incidentov, ktoré možno považovať za trestný čin stanovený v súlade s týmto dohovorom.

5. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, sa usilujú pravidelne vyhodnocovať existujúce príslušné vnútroštátne právne rámce a administratívne postupy s cieľom identifikovať nedostatky a slabé miesta a zabezpečiť ich relevantnosť vzhľadom na meniace sa hrozby, ktoré predstavujú trestné činy stanovené v súlade s týmto dohovorom.

6. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, môžu pri podpore a rozvoji opatrení uvedených v tomto článku spolupracovať navzájom a s príslušnými medzinárodnými a regionálnymi organizáciami. Zahŕňa to aj účasť na medzinárodných projektoch zameraných na predchádzanie počítačovej kriminalite.

7. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, informuje generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov o názve a adrese orgánu alebo orgánov, ktoré môžu pomáhať iným štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, pri vypracúvaní a vykonávaní konkrétnych opatrení na predchádzanie počítačovej kriminalite.

KAPITOLA VII

TECHNICKÁ POMOC A VÝMENA INFORMÁCIÍ

Článok 54

Technická pomoc a budovanie kapacít

1. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zvážia na základe svojich možností poskytnutie vzájomnej a čo najširšej technickej pomoci a budovania kapacít vrátane odbornej prípravy a iných foriem pomoci, vzájomnej výmeny príslušných skúseností a špecializovaných poznatkov a prenosu technológií za vzájomne dohodnutých podmienok, a to s osobitným prihliadnutím na záujmy a potreby rozvojových štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, s cieľom uľahčiť predchádzanie trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, ich odhaľovanie, vyšetrovanie a stíhanie.

2. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, v potrebnom rozsahu iniciujú, rozvíjajú, vykonávajú alebo zlepšujú osobitné programy odbornej prípravy pre svojich pracovníkov zodpovedných za predchádzanie trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, za ich odhaľovanie, vyšetrovanie a stíhanie.

3. V rozsahu povolenom vnútroštátnym právom môžu byť predmetom činností uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku:

a) metódy a techniky používané pri predchádzaní trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, pri ich odhaľovaní, vyšetrovaní a stíhaní;

b) budovanie kapacít v oblasti rozvoja a plánovania strategických politík a právnych predpisov na účely predchádzania počítačovej kriminalite a boja proti nej;

c) budovanie kapacít v oblasti získavania, uchovania a výmeny dôkazov, a to najmä v elektronickej forme, vrátane zachovania reťazca úschovy a forenznej analýzy;

d) moderné vybavenie na presadzovanie práva a jeho používanie;

e) odborná príprava príslušných orgánov v oblasti prípravy žiadostí o vzájomnú právnu pomoc a iných prostriedkov spolupráce, ktoré spĺňajú požiadavky tohto dohovoru, najmä pokiaľ ide o získavanie, uchovanie a výmenu dôkazov v elektronickej forme;

f) predchádzanie, odhaľovanie a monitorovanie pohybov príjmov pochádzajúcich zo spáchania trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, pohybov majetku, zariadenia alebo iných prostriedkov, ako aj metód používaných na prevod, zatajenie alebo zakrytie takýchto príjmov, majetku, zariadenia alebo iných prostriedkov;

g) vhodné a účinné právne a administratívne mechanizmy a metódy na uľahčenie zabavenia, konfiškácie a vrátenia príjmov z trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor;

h) metódy používané pri ochrane obetí a svedkov, ktorí spolupracujú s justičnými orgánmi;

i) odborná príprava v oblasti príslušného hmotného a procesného práva a vyšetrovacích právomocí orgánov presadzovania práva, ako aj v oblasti vnútroštátnych a medzinárodných predpisov a jazykov.

4. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, sa v súlade so svojím vnútroštátnym právom usilujú využívať odborné znalosti iných štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, a príslušných medzinárodných a regionálnych organizácií, mimovládnych organizácií, organizácií občianskej spoločnosti, akademických inštitúcií a subjektov súkromného sektora, ako aj úzko s nimi spolupracovať s cieľom posilniť účinné vykonávanie tohto dohovoru.

5. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, si navzájom pomáhajú pri plánovaní a vykonávaní výskumných a vzdelávacích programov, ktorých cieľom je výmena odborných znalostí v oblastiach uvedených v odseku 3 tohto článku, a, ak je to vhodné, na tento účel využívajú aj regionálne a medzinárodné konferencie a semináre na podporu spolupráce a podnietenie diskusie o problémoch spoločného záujmu.

6. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zvážia na základe žiadosti vzájomnú pomoc pri vykonávaní hodnotení, štúdií a výskumov týkajúcich sa druhov, príčin a dôsledkov trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, spáchaných na ich príslušnom území s cieľom vypracovať s účasťou príslušných orgánov a príslušných mimovládnych organizácií, organizácií občianskej spoločnosti, akademických inštitúcií a subjektov súkromného sektora stratégie a akčné plány na predchádzanie počítačovej kriminalite a boj proti nej.

7. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, podporujú odbornú prípravu a technickú pomoc, ktorými sa uľahčuje včasné vydávanie osôb a vzájomná právna pomoc. Takáto odborná príprava a technická pomoc môže zahŕňať jazykovú odbornú prípravu, pomoc pri vypracúvaní a vybavovaní vzájomných žiadostí o právnu pomoc, vysielanie pracovníkov a výmeny medzi pracovníkmi ústredných orgánov alebo agentúr s príslušnými zodpovednosťami.

8. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, v potrebnom rozsahu posilnia úsilie o maximalizáciu účinnosti technickej pomoci a budovania kapacít v medzinárodných a regionálnych organizáciách a v rámci príslušných dvojstranných a viacstranných dohôd.

9. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zvážia vytvorenie dobrovoľných mechanizmov s cieľom finančne prispievať k úsiliu rozvojových krajín zameranému na vykonávanie tohto dohovoru prostredníctvom programov technickej pomoci a projektov budovania kapacít.

10. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, sa usilujú poskytovať dobrovoľné príspevky Úradu Organizácie Spojených národov pre drogy a kriminalitu s cieľom podporiť prostredníctvom tohto úradu programy a projekty zamerané na vykonávanie tohto dohovoru prostredníctvom technickej pomoci a budovania kapacít.

Článok 55

Výmena informácií

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, podľa potreby zváži vykonanie analýzy trendov na svojom území, pokiaľ ide o trestné činy, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, ako aj okolnosti, za ktorých sa takéto trestné činy páchajú, a to po porade s príslušnými odborníkmi vrátane mimovládnych organizácií, organizácií občianskej spoločnosti, akademických inštitúcií a subjektov súkromného sektora.

2. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zvážia vypracovanie a vzájomnú výmenu štatistík, analytických odborných znalostí a informácií týkajúcich sa počítačovej kriminality prostredníctvom medzinárodných a regionálnych organizácií s cieľom vypracovať v rámci možností spoločné vymedzenie pojmov, normy a metodiky, ako aj najlepšie postupy na predchádzanie takejto trestnej činnosti a boj proti nej.

3. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, zváži monitorovanie svojich politík a praktických opatrení na predchádzanie trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, a na boj proti nim, ako aj hodnotenie ich účinnosti a efektívnosti.

4. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zvážia výmenu informácií o právnom, politickom a technologickom vývoji v oblasti počítačovej kriminality a získavania dôkazov v elektronickej forme.

Článok 56

Vykonávanie dohovoru prostredníctvom hospodárskeho rozvoja a technickej pomoci

1. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, prijmú opatrenia, ktorými sa v čo najväčšom možnej miere podporuje optimálne vykonávanie tohto dohovoru, a to prostredníctvom medzinárodnej spolupráce, pričom zohľadnia negatívne účinky trestných činov, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, na spoločnosť vo všeobecnosti, a najmä na udržateľný rozvoj.

2. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, sa dôrazne vyzývajú, aby v čo najväčšej možnej miere a koordinovane, ako aj v spolupráci s medzinárodnými a regionálnymi organizáciami, vyvinuli konkrétne úsilie s cieľom:

a) zintenzívniť spoluprácu na rôznych úrovniach s ostatnými štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami, najmä s rozvojovými krajinami, v záujme posilnenia ich schopnosti predchádzať trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, a bojovať proti nim;

b) zvýšiť finančnú a materiálnu pomoc na podporu úsilia ostatných zmluvných štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, najmä rozvojových krajín, v rámci účinného predchádzania trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, a boja proti nim a s cieľom pomôcť im pri vykonávaní tohto dohovoru;

c) poskytovať technickú pomoc ostatným štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, najmä rozvojovým krajinám, v záujme podpory plnenia ich potrieb týkajúcich sa vykonávania tohto dohovoru. Na tento účel sa štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, usilujú poskytovať primerané a pravidelné dobrovoľné príspevky na účet osobitne určený na tento účel v rámci mechanizmu financovania Organizácie Spojených národov;

d) podporovať podľa potreby mimovládne organizácie, organizácie občianskej spoločnosti, akademické inštitúcie a subjekty súkromného sektora, ako aj finančné inštitúcie, aby prispievali k úsiliu štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, a to aj v súlade s týmto článkom, najmä zabezpečovaním väčšieho počtu vzdelávacích programov a moderných zariadení rozvojovým krajinám s cieľom pomôcť im pri dosahovaní cieľov tohto dohovoru;

e) vymieňať si najlepšie postupy a informácie o vykonávaných činnostiach s cieľom zvýšiť transparentnosť, predchádzať duplicite úsilia a čo najlepšie využívať získané skúsenosti.

3. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zvážia aj využitie existujúcich subregionálnych, regionálnych a medzinárodných programov vrátane konferencií a seminárov s cieľom podporiť spoluprácu a technickú pomoc a podnietiť diskusie o problémoch spoločného záujmu vrátane osobitných problémov a potrieb rozvojových krajín.

4. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, v čo najväčšej možnej miere zabezpečia, aby sa zdroje a úsilie rozdelili a zamerali na podporu harmonizácie noriem, zručností a kapacít, odborných znalostí a technických kapacít s cieľom zaviesť spoločné minimálne normy medzi štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami, v záujme odstránenia bezpečných útočísk pre trestné činy, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, a posilnenia boja proti počítačovej kriminalite.

5. Opatrenia prijaté podľa tohto článku sa v čo najväčšej možnej miere uplatňujú bez toho, aby tým boli dotknuté existujúce záväzky v oblasti zahraničnej pomoci alebo iné dohody o finančnej spolupráci na dvojstrannej, regionálnej alebo medzinárodnej úrovni.

6. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, môžu uzatvárať dvojstranné, regionálne alebo mnohostranné dohody o materiálnej a logistickej pomoci s prihliadnutím na mechanizmy financovania potrebné na to, aby prostriedky medzinárodnej spolupráce ustanovené týmto dohovorom boli účinné a aby sa predchádzalo trestným činom, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, aby sa odhaľovali, vyšetrovali a stíhali.

KAPITOLA VIII

MECHANIZMUS VYKONÁVANIA

Článok 57

Konferencia štátov, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru

1. Týmto sa zriaďuje konferencia štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, s cieľom zlepšiť kapacity a spoluprácu medzi štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami, v záujme dosiahnutia cieľov stanovených v tomto dohovore, ako aj v záujme podpory a kontroly jeho vykonávania.

2. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov zvolá konferenciu štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, najneskôr do jedného roka od nadobudnutia platnosti tohto dohovoru. Následne sa pravidelné stretnutia konferencie konajú v súlade s rokovacím poriadkom prijatým konferenciou.

3. Konferencia štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, prijme rokovací poriadok a pravidlá, ktorými sa upravujú činnosti uvedené v tomto článku, vrátane pravidiel týkajúcich sa prijímania a účasti pozorovateľov a úhrady nákladov vzniknutých pri vykonávaní týchto činností. V rámci takýchto pravidiel a súvisiacich činností sa zohľadňujú zásady, ako je účinnosť, inkluzívnosť, transparentnosť, efektívnosť a zodpovednosť štátov.

4. Konferencia štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, pri určovaní svojich pravidelných zasadnutí zohľadní čas a miesto zasadnutí iných príslušných medzinárodných a regionálnych organizácií a mechanizmov v podobných záležitostiach vrátane ich pomocných zmluvných orgánov, a to v súlade so zásadami uvedenými v odseku 3 tohto článku.

5. Konferencia štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, sa dohodne na činnostiach, postupoch a metódach práce s cieľom dosiahnuť ciele uvedené v odseku 1 tohto článku, vrátane:

a) uľahčenia účinného používania a vykonávania tohto dohovoru, identifikácie akýchkoľvek problémov, ktoré sú s tým spojené, ako aj činností vykonávaných štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami, v rámci tohto dohovoru vrátane podpory mobilizácie dobrovoľných príspevkov;

b) uľahčenia výmeny informácií o právnom, politickom a technologickom vývoji týkajúcom sa trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom a získavania dôkazov v elektronickej forme medzi štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami, a príslušnými medzinárodnými a regionálnymi organizáciami, ako aj mimovládnymi organizáciami, organizáciami občianskej spoločnosti, akademickými inštitúciami a subjektmi súkromného sektora v súlade s vnútroštátnym právom, ako aj uľahčenia výmeny informácií o vzoroch a trendoch v oblasti počítačovej kriminality a o úspešných postupoch v rámci predchádzania takýmto trestným činom a boja proti nim;

c) spolupráce s príslušnými medzinárodnými a regionálnymi, ako aj mimovládnymi organizáciami, organizáciami občianskej spoločnosti, akademickými inštitúciami a subjektmi súkromného sektora;

d) primeraného využívania relevantných informácií získaných medzinárodnými a regionálnymi organizáciami a mechanizmami na predchádzanie trestným činom stanoveným v súlade s týmto dohovorom a boj proti nim s cieľom zabrániť zbytočnej duplicite činnosti;

e) pravidelného posudzovania uplatňovania tohto dohovoru jeho zmluvnými štátmi;

f) prijímania odporúčaní na zdokonaľovanie tohto dohovoru a jeho vykonávanie, ako aj zohľadnenia možného doplnenia alebo zmeny tohto dohovoru;

g) vypracovania a prijatia dodatkových protokolov k tomuto dohovoru na základe článkov 61 a 62 tohto dohovoru;

h) prihliadania na požiadavky štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, na technickú pomoc a budovanie kapacít v súvislosti s vykonávaním tohto dohovoru a vrátane odporúčania akýchkoľvek krokov, ktoré by v tejto súvislosti mohli považovať za potrebné.

6. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, poskytne konferencii štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, informácie o legislatívnych, administratívnych a iných opatreniach, ako aj o svojich programoch, plánoch a postupoch na vykonávanie tohto dohovoru tak, ako to konferencia požaduje. Konferencia preskúma najúčinnejší spôsob prijímania informácií a konania na základe nich, a to okrem iného vrátane informácií získaných od štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, a príslušných medzinárodných a regionálnych organizácií. Prihliadať sa môže aj na príspevky zástupcov príslušných mimovládnych organizácií, organizácií občianskej spoločnosti, akademických inštitúcií a subjektov súkromného sektora, ktoré sú riadne akreditované v súlade s postupmi, o ktorých rozhodne konferencia.

7. Na účely odseku 5 tohto článku môže konferencia štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, zriadiť a spravovať také kontrolné mechanizmy, ako to považuje za potrebné.

8. Podľa odsekov 5 až 7 tohto článku konferencia štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, zriadi, ak to bude považovať za potrebné, primeraný mechanizmus alebo dcérske orgány na pomoc pri účinnom vykonávaní dohovoru.

Článok 58

Sekretariát

1. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov zabezpečí nevyhnutné služby sekretariátu pre konferenciu štátov, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru.

2. Sekretariát:

a) poskytuje konferencii štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, pomoc pri vykonávaní činností stanovených v tomto dohovore, zabezpečuje a poskytuje potrebné služby pre zasadnutia konferencie v súvislosti s týmto dohovorom;

b) na požiadanie pomáha štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, pri poskytovaní informácií konferencii štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, ako sa predpokladá v tomto dohovore; a

c) zabezpečuje potrebnú koordináciu so sekretariátmi príslušných medzinárodných a regionálnych organizácií.

KAPITOLA IX

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 59

Vykonávanie dohovoru

1. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, prijme potrebné opatrenia vrátane legislatívnych a správnych opatrení v súlade so základnými zásadami svojho vnútroštátneho práva s cieľom zabezpečiť vykonávanie svojich záväzkov vyplývajúcich z tohto dohovoru.

2. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže na účely predchádzania trestným činom stanoveným v súlade s týmto dohovorom a na boj proti nim prijať prísnejšie alebo tvrdšie opatrenia, ako sú opatrenia stanovené v tomto dohovore.

Článok 60

Účinky dohovoru

1. Ak dva alebo viaceré štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, uzatvorili dohodu alebo zmluvu o otázkach upravených v tomto dohovore alebo inak upravili svoje vzťahy v týchto otázkach, alebo ak tak v budúcnosti urobia, sú oprávnené uplatňovať aj takúto dohodu alebo zmluvu alebo náležite upraviť tieto vzťahy.

2. Žiadne ustanovenie tohto dohovoru nemá vplyv na iné práva, obmedzenia, záväzky a zodpovednosti štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, podľa medzinárodného práva.

Článok 61

Vzťah k protokolom

1. Tento dohovor sa môže doplniť jedným alebo viacerými protokolmi.

2. Aby sa štát alebo organizácia regionálnej hospodárskej integrácie mohli stať zmluvnou stranou protokolu, musia byť zároveň zmluvnou stranou tohto dohovoru.

3. Štát, ktorý je zmluvnou stranou tohto dohovoru, nie je viazaný protokolom, pokiaľ sa nestane zmluvnou stranou protokolu v súlade s jeho ustanoveniami.

4. Každý protokol k tomuto dohovoru sa vykladá spolu s týmto dohovorom s prihliadnutím na účel daného protokolu.

Článok 62

Prijatie doplnkových protokolov

1. Na zváženie prijatia akéhokoľvek doplnkového protokolu konferenciou štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, sa vyžaduje aspoň 60 štátov, ktoré sú zmluvnými stranami. Konferencia vynaloží maximálne úsilie, aby dosiahla konsenzus o každom doplnkovom protokole. Ak sa vyčerpali všetky možnosti dosiahnutia konsenzu a nebola dosiahnutá žiadna dohoda, v rámci poslednej možnosti sa na prijatie doplnkového protokolu vyžaduje aspoň dvojtretinová väčšina hlasov štátov, ktoré sú zmluvnými stranami a sú prítomné a hlasujú na konferencii.

2. Organizácie regionálnej hospodárskej integrácie majú podľa tohto článku právo hlasovať o záležitostiach v rámci svojich právomocí s takým počtom hlasov, ktorý sa rovná počtu ich členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru.

Takéto organizácie nemajú hlasovacie právo, ak ich členské štáty svoje hlasovacie právo využívajú a naopak.

Článok 63

Riešenie sporov

1. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, sa usilujú o vyriešenie sporov týkajúcich sa výkladu alebo vykonávania tohto dohovoru prostredníctvom rokovania alebo akýchkoľvek iných priateľských prostriedkov, ktoré si zvolia.

2. Každý spor medzi dvoma alebo viacerými štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami, ktorý sa týka výkladu alebo uplatňovania tohto dohovoru a ktorý nemožno vyriešiť rokovaním alebo inými priateľskými prostriedkami v primeranej lehote, sa na žiadosť jedného z týchto štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, predloží na rozhodcovské konanie. Pokiaľ sa tieto štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, v lehote šiestich mesiacov odo dňa predloženia žiadosti o rozhodcovské konanie nedokážu dohodnúť na jeho zorganizovaní, ktorýkoľvek z týchto štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, môže postúpiť daný spor Medzinárodnému súdnemu dvoru na základe žiadosti v súlade so Štatútom Medzinárodného súdneho dvora.

3. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže pri podpise, ratifikácii, prijatí alebo schválení tohto dohovoru alebo pri pristúpení k nemu vyhlásiť, že sa nepovažuje byť viazaný odsekom 2 tohto článku. Ostatné štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, nie sú viazané odsekom 2 tohto článku vo vzťahu k žiadnemu štátu, ktorý je zmluvnou stranou a vzniesol takúto výhradu.

4. Každý štát, ktorý je zmluvnou stranou a vzniesol výhradu v súlade s odsekom 3 tohto článku, môže túto výhradu kedykoľvek odvolať oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.

Článok 64

Podpis, ratifikácia, prijatie, schválenie a pristúpenie

1. Tento dohovor je otvorený na podpis všetkým štátom v Hanoji v roku 2025 a potom v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku do 31. decembra 2026.

2. Tento dohovor je otvorený na podpis aj organizáciám regionálnej hospodárskej integrácie za predpokladu, že aspoň jeden členský štát takejto organizácie podpísal tento dohovor v súlade s odsekom 1 tohto článku.

3. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo listiny o schválení sa uložia u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov. Organizácie regionálnej hospodárskej integrácie môžu uložiť svoju ratifikačnú listinu, listinu o prijatí alebo listinu o schválení, ak tak urobil aspoň jeden z ich členských štátov. Takáto organizácia vo svojej ratifikačnej listine, listine o prijatí alebo listine o schválení uvedie rozsah svojich právomocí v súvislosti so záležitosťami upravenými týmto dohovorom. Takáto organizácia oznámi depozitárovi dohovoru aj každú zmenu rozsahu svojich právomocí.

4. Pristúpenie k tomuto dohovoru je otvorené ktorémukoľvek štátu alebo ktorejkoľvek organizácii regionálnej hospodárskej integrácie, ktorej aspoň jeden členský štát je zmluvnou stranou tohto dohovoru. Listiny o pristúpení sú uložené u generálneho tajomníka Spojených národov. Organizácia regionálnej hospodárskej integrácie pri svojom pristúpení uvedie rozsah svojich právomocí v súvislosti so záležitosťami upravenými týmto dohovorom. Takáto organizácia oznámi depozitárovi dohovoru aj každú zmenu rozsahu svojich právomocí.

Článok 65

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobúda platnosť deväťdesiatym dňom po dni uloženia štyridsiatej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo pristúpení. Na účely tohto odseku sa každá listina uložená organizáciou regionálnej hospodárskej integrácie nepripočítava k listinám uloženým členskými štátmi danej organizácie.

2. Voči každému štátu alebo organizácii regionálnej hospodárskej integrácie, ktorý/ktorá ratifikuje, prijme alebo schváli tento dohovor alebo k nemu pristúpi po uložení štyridsiatej listiny o takomto kroku, nadobudne tento dohovor platnosť tridsiatym dňom odo dňa uloženia príslušnej listiny takýmto štátom alebo organizáciou alebo dňom nadobudnutia platnosti tohto dohovoru podľa odseku 1 tohto článku, podľa toho, čo nastane neskôr.

Článok 66

Zmena

1. Po uplynutí piatich rokov od nadobudnutia platnosti tohto dohovoru môže štát, ktorý je zmluvnou stranou, navrhnúť zmenu a zaslať ju generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, ktorý následne oznámi navrhovanú zmenu štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, a konferencii štátov, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru, na účely posúdenia tohto návrhu a rozhodnutia o ňom. Konferencia vynaloží maximálne úsilie na dosiahnutie konsenzu v súvislosti s každou zmenou. Ak sa vyčerpali všetky možnosti dosiahnutia konsenzu a nebola dosiahnutá žiadna dohoda, v rámci poslednej možnosti sa na prijatie takejto zmeny vyžaduje dvojtretinová väčšina hlasov štátov, ktoré sú zmluvnými stranami a sú prítomné a hlasujú na konferencii.

2. Organizácie regionálnej hospodárskej integrácie majú podľa tohto článku právo hlasovať o záležitostiach v rámci svojich právomocí s takým počtom hlasov, ktorý sa rovná počtu ich členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru. Takéto organizácie nemajú hlasovacie právo, ak ich členské štáty svoje hlasovacie právo využívajú a naopak.

3. Zmena prijatá v súlade s odsekom 1 tohto článku podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami.

4. Zmena prijatá v súlade s odsekom 1 tohto článku nadobudne platnosť pre štát, ktorý je zmluvnou stranou, 90 dní odo dňa uloženia ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo schválení takejto zmeny u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

5. Keď zmena nadobudne platnosť, je záväzná pre tie štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, ktoré vyjadrili svoj súhlas byť ňou viazané. Ostatné štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, sú naďalej viazané ustanoveniami tohto dohovoru a všetkými predchádzajúcimi zmenami, ktoré ratifikovali, prijali alebo schválili.

Článok 67

Vypovedanie

1. Štát, ktorý je zmluvnou stranou, môže vypovedať tento dohovor písomným oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov. Takéto vypovedanie nadobudne účinnosť jeden rok odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.

2. Organizácia regionálnej hospodárskej integrácie prestáva byť zmluvnou stranou tohto dohovoru, keď ho vypovedajú všetky jej členské štáty.

3. Vypovedanie tohto dohovoru v súlade s odsekom 1 tohto článku má za následok vypovedanie všetkých protokolov k nemu.

Článok 68

Depozitár a jazyky

1. Depozitárom tohto dohovoru je generálny tajomník Organizácie Spojených národov.

2. Originál tohto dohovoru, ktorého arabské, čínske, anglické, francúzske, ruské a španielske znenie je rovnako autentické, sa uloží u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

NA DÔKAZ TOHO podpísaní zástupcovia, riadne k tomu splnomocnení svojimi vládami, podpísali tento dohovor.